

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 18 FEBRUARI 2025

Vergaderzaal 1

1. Vragenhalftuur

Voorzitter: De heer Schalken-den Hartog
Raadsgriffier: Mevrouw Wepster
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. Stam (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Katif (Beter voor Dordt)

Portefeuillehouders: wethouder M. Burggraaf, wethouder W. van der Kruijff

De voorzitter: Beste mensen, goedenavond en welkom bij het vragenhalftuurtje van dinsdag 18 februari, met vandaag twee vragen. De eerste vraag is een vraag van de Fractie van Waardhuizen. En die gaat over de bouwplannen in de boomgaard aan de Oudendijk. En de heer Stam gaat hem kort toelichten.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ruim zes jaar geleden heeft projectontwikkelaar Dudok de zogenaamde boomgaard aan de Oudendijk gekocht. Dit met het idee om hier ooit woningen te bouwen. Dit leverde destijds de nodige onrust bij buurtbewoners op. Zo vreesden zij dat de nieuwe eigenaar de bomen wenste te kappen. In de wandelgangen gaan nu geruchten dat de gemeente en Dudok al vergevorderde plannen hebben voor woningbouw op deze plek. De huidige ruimtelijke kaders gaan echter nog uit van groen, recreatie en agrarisch. Onze vragen zijn dan ook, kloppen de geruchten dat er op de achtergrond al vergevorderde plannen zijn voor realisatie van woningen op deze plek? Onze tweede vraag, vindt het college het wenselijk dat op deze plaats woningen worden gerealiseerd? En de derde vraag, is het college voornemens om binnenkort met een voorstel te komen om de ruimtelijke kaders hiertoe aan te passen?

De voorzitter: Dank u wel voor de toelichting. En de heer Burggraaf gaat ons van antwoord voorzien.

De heer Burggraaf: Correct, voorzitter. Het klopt inderdaad dat de eigenaar plannen aan het maken is voor woningen op die locatie. En de gemeente kijkt daar ook mee in lijn met de kaders die u heeft vastgesteld, waaronder de Omgevingsvisie, waarin dit onderdeel tot het gebied van woonwijken is bestempeld. Langs die lijn geven we de ruimtelijke kaders mee. En er zijn voorbereidingen ook, die al getroffen worden om te gaan participeren met de omgeving. En zodra dat tot een omgevingsplanwijziging leidt, dan zullen wij uiteraard richting de raad komen daarmee.

De voorzitter: Dat is een kort maar krachtig antwoord. Mijnheer Stam, voldoende voor u?

De heer Stam: Nog een vraagje. Kan de wethouder ook al aangeven op wat voor termijn we dat kunnen verwachten?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Ik verwacht dat dat tegen het einde van het jaar, in ieder geval pas na de zomer dit jaar zal zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Korte, krachtige vraag en een kort en krachtig antwoord. Dank u wel. De volgende vraag komt van Beter voor Dordt. En die gaat over de ombuigingen. En de heer Katif kan de vraag kort toelichten. Mijnheer Katif.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Het gaat over de communicatie rondom ombuigingen. De aankondiging van ingrijpende bezuinigingen, waaronder de mogelijke sluiting van Zwembad De Dubbel, de herinvoering van de hondenbelasting en hogere eigen bijdrage voor huishoudelijke hulp, heeft geleid tot grote onrust onder de inwoners van onze mooie stad Dordrecht. Hoewel er nog geen definitieve besluiten zijn genomen, worden deze plannen door vele Dordtenaren al als een voldongen feit gezien. Dit zorgt, voorzitter, voor onzekerheid, stress bij bewoners die afhankelijk zijn van dit soort voorzieningen. Beter voor Dordt heeft de volgende vragen, voorzitter. Welke lessen trekt het college uit de ontstane onrust en de zorgen die massaal door inwoners en organisatie zijn geuit? Zie de post en de mail in heel veel ... Ik zou bijna zeggen, bij ons in ieder geval in onze mail ontzettend veel brieven binnen gehad. Is het college bereid om diegene die genoemd en daarmee mogelijk geraakt wordt door de ombuigingsmogelijkheid te reflecteren? En laatste vraag, voorzitter, zo ja, hoe landen deze signalen in een raadsvoorstel aan de raad? Daar hechten we best waarde aan. Zo nee, waarom bent u niet bereid om participatie in deze fase ruim baan te geven? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel voor de toelichting. En ik ga naar de heer van der Kruijff voor het antwoord, denk ik.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. De heer Katif zei het eigenlijk al in zijn vraag, er zijn nog geen definitieve besluiten genomen en toch wordt het door velen als een voldongen feit gezien of opgeschreven. En dat zorgt voor onzekerheid. En dat is wel precies de les die we leren met elkaar. En ik denk dat ook de raad die met ons kan delen, want we hebben dit met elkaar besloten zo te gaan doen. Dat al schrijf je in grote koeienletters boven een inventarisatie dat dat een inventarisatie van mogelijke maatregelen is voor de Perspectiefnota van 2026 je dat in je persberichten verwoordt, dat je dat in al je communicatie verwoordt, dat er dan toch mensen zijn die het verwoorden als een voorstel en een voldongen feit en een voorgenomen besluit. En dat is niet zo. Daar zit ook wel, als ik eerlijk ben, deels de teleurstelling van het college, dat dat dan niet gelukt is en dat een aantal mensen, een aantal partijen en ook de media dat anders verwoordt. Neemt niet weg dat we denken dat we het anders hadden moeten doen.

Want laten we ook duidelijk zijn, op het moment dat we niet de hele lijst met mogelijke maatregelen hadden gedeeld, maar twee maanden later in juni, drie maanden later in juni de voorstellen, had de onrust net zo groot geweest, want dan sta je ook op de lijst, in ieder geval een heel aantal had dan ook op de lijst kunnen staan, maar dan zonder de mogelijkheid van participatie en zonder de mogelijkheid nu nog mee te denken over wat de beste keuzes zijn. We hebben er geen spijt van, maar we vinden het wel heel treurig

en we snappen ook dat het pijn doet. En dat verwoorden we ook overal als je jezelf op de lijst terugvindt. En dat is onvermijdelijk. En dat is ook bij onszelf, want ook ambtelijk wordt dat gevoeld. En daar leven we in mee. En dat is de les die we leren dat we ... Die leren we niet, dat wisten we al dat we dat moeten blijven doen. Voorzitter, het proces dat we lopen, is vanaf vorig jaar ingericht om heel breed te luisteren voordat we besluiten nemen. Dat gaan we vanavond ook met u doen. Dat gaan we ook met de partijen in de stad doen. Op het moment dat er partijen in de stad zijn die hun opvattingen kenbaar willen maken aan het college, dan kan dat altijd. Daar is dan ook een e-mailadres voor. Dat wordt in eerste instantie ambtelijk afgevangen. En dat wordt allemaal meegenomen. En het college zal dat allemaal mee afwegen in het voorstel wat bij de Kadernota naar u ... Of de Perspectiefnota. Af en toe val ik nog in een oud woord. Bij de Perspectiefnota naar u toe komt. Daar wordt ook de afweging zichtbaar.

De voorzitter: Dat was uw reactie. Dank u wel. Prima. De heer Katif, voldoende zo voor dit moment?

De heer Katif: Voorzitter, we hebben nog een hele avond te gaan. Ik denk dat een aantal vragen die zullen waarschijnlijk in de eerste en tweede sessie gesteld worden. Dank voor de beantwoording aan de wethouder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we hiermee de vragen voor deze week in ieder geval aan de orde gehad. En wens ik u een goede vergaderavond.

2. Agenderingsverzoek College over Bijeenkomst raad Ombuigingen - Consultatie

Wordt samen behandeld met agendapunt 3.

3. Raadsinformatiebrief over Route naar Perspectiefnota 2026 - ambtelijke inventarisatie mogelijke maatregelen - Raadsinformatiebrief

Voorzitter: Mevrouw Kruger
Raadsgriffier: Mevrouw Bronsveld
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. Gorter (Op Ons Eiland)
Mevr. Koene (Beter voor Dordt)
Dhr. Kuhlmann (VVD)
Dhr. Stam (Fractie van Waardhuizen)

Portefeuillehouder: wethouder W. van der Kruijff
Ambtelijke ondersteuning: mevr. Van der Giessen, dhr. Meinster, dhr. De Boon, mevr. Muijres, dhr. Van der Elst, dhr. Van der Maas, mevr. Platenkamp, mevr. Geertsma, mevr. Pons, mevr. Van Bochove, Dhr. Bette, mevr. Verkade, mevr. Eggermont, dhr. Van Genderen

Insprekers: -

De voorzitter: Goedenavond allemaal. Ben ik goed te horen? Nee? Ik ben niet goed horen. Clark. Die wel, maar deze niet, of wel? Als het stiller is in de zaal, ben ik wel goed te horen. Gelukkig. En Clark staat erbij. Die kan de volumeknop nog wat hoger zetten. Welkom allemaal. Ik heb zelden zo'n volle zaal gezien. Welkom raads- en commissieleden, wethouder Van der Kruijff, namens het college. Welkom ook de ambtelijke ondersteuning die zo her en der tussen iedereen in zitten. En ik mag ook zo even de gespreksleiders en het programmateam aanwezig voorstellen. Uiteraard welkom alle mensen die hun belangstelling tonen over dit belangrijke onderwerp. Ik ga nog even vertellen hoe de avond gaat verlopen. De gespreksleiders van vanavond zijn Liesbeth van der Giessen, Marten Meinster, Kees Pieter de Boon, Mieke Muijres, Perry van der Elst, Peter van der Maas en Saskia Platenkamp. En het programmateam is Japke Geertsma, Sanne Pons, Jonne van Bochove, Aart Jan Bette, Dorrit Verkade, Floor Eggermont en Erik-Jan van Genderen. En hiernaast zijn ook nog medewerkers van de gemeente aanwezig voor het bevragen van mogelijk technische vragen. Normaal gesproken vraagt de voorzitter altijd aan alle raads- en commissieleden die aanzitten om zich voor te stellen. Ik zie nu ... Dank u wel. Ik heb erover nagedacht, maar misschien heeft u een goed voorstel hoe we dit kunnen afhandelen. Ik heb een ander idee. Zal ik het proberen? Misschien kan dat uw goedkeuring wegdragen. Mijn idee is, bij de balie ligt er een intekenlijst. Daar hoort iedereen de eigen verantwoordelijkheid voor te hebben om in te tekenen hier vanavond aanwezig. En die lijst gaan we gebruiken van dat u aanwezig bent vanavond in de desbetreffende commissies. Goed idee? Fijn. Waarom zitten we hier bij elkaar? De gemeente Dordrecht staat voor een grote financiële uitdaging om de gemeentelijke financiën op orde te houden, vooral op de lange termijn. En dan wordt er gesteld, ombuigingen noodzakelijk. De omvang van deze opgave is groot. Wat betekent dat de ombuigingen invloed zullen hebben op de stad en haar inwoners. Daarom doorlopen we de route naar de Perspectiefnota, zoals afgesproken op 12 maart 2024. Dit proces bestaat uit verschillende stappen, waarvan er al enkele gezet zijn. Een belangrijke stap was het verzamelen van concrete bezuinigingsmaatregelen. Deze inventarisatie, en ik zeg expres dat woord zo duidelijk, en dat is al door vele mensen zo genoemd, want meer is het niet, is afgerond en ligt nu voor om met de commissie- en raadsleden te bespreken. Het college wil graag de mening van de raad horen over de uitgevoerde ambtelijke inventarisatie, zodat deze opvattingen meegewogen kunnen worden door het college in de verdere voorbereiding van het bezuinigingspakket. En nogmaals, de ambtelijke organisatie heeft een inventarisatie gemaakt. Aan iedereen ook vrij om daar nog nieuwe dingen aan toe te voegen of af te halen. Vanavond is de bedoeling om een gesprek te voeren tussen commissie- en raadsleden. En u heeft vooraf een programma ontvangen waarin het doel en uw rol wordt beschreven. Ook zijn er vooraf nog gespreksvragen met u gedeeld. Iedereen aan tafel mag het woord voeren.

De avond wordt georganiseerd door de ambtelijke organisatie en bestaat uit subsessies, op basis van de begrotingsprogramma's. En voordat ik het woord nu zo aan de wethouder geef, wil ik nog benadrukken dat het proces na vanavond niet is afgerond. Op 6 maart staat er een soortgelijke bijeenkomst gepland met de deskundigen van de stad, zoals we in het participatietraject hebben afgesproken. De raads- en commissieleden zijn uitgenodigd om deze bijeenkomst als toehoorder bij te wonen. Nu zijn er heel veel toehoorders, als de inwoners van instellingen. Dan zullen de raads- en commissieleden ook hun mond moeten houden en moeten luisteren naar de kennis. Ik denk dat dat moeilijker wordt als voor degenen die nu als toehoorder aanwezig zijn. Het college legt

met de Perspectiefnota het concrete ombuigingspakket aan u als raad ter besluitvorming voor. Tenslotte wil ik als voorzitter aan onze gasten op de publieke tribune meegeven, heb ik net eigenlijk al gezegd, dat vanavond de raad met elkaar in gesprek gaat. U bent van harte uitgenodigd om in de verschillende zalen te luisteren naar de gesprekken en de inzichten die gedeeld worden. Deze vergadering heb ik nu geopend. Normaal gesproken sluiten we ook een vergadering af met een aantal concluderende vragen. Ik denk dat het heel lastig wordt om straks ook weer allemaal plenair naar deze zaal te komen. Hebben we ook over nagedacht. En dan lijkt het goed dat iedere voorzitter van de afzonderlijke blokken die er straks zijn, dat die even afsluiten met de conclusie of de inventarisatie voldoende informatie verzameld heeft om tot een politiek standpunt over het raadsvoorstel te komen. Kan zijn nee, is niet voldoende informatie verzameld. En dan moet er besloten worden tot nieuwe beeldvorming en nog meer informatiebehoefte. Maar dit moet wel, want dat doet iedere commissie nu voor zich. Het is alleen nog inventariserend inderdaad. En dan geef ik nu toch het woord aan de heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. Inderdaad u zei het al, de inventarisatie ligt voor. U gebruikte trouwens net ook het woord raadsvoorstel. Dat ligt namelijk niet voor. Dat corrigeer ik dan toch maar even. Er ligt geen raadsvoorstel voor. Er ligt alleen een inventarisatie voor waar het college graag vanavond de input van de raad bij wil krijgen. En daar hebben wij destijds als college ook het agenderingsverzoek voor gedaan. Heel vriendelijk van u dat u dat gehonoreerd hebt en dat u ook zo in groten getale op bent komen dagen om ons te helpen en de stad te helpen de goede keuzes te maken. Want we zien wel dat ook deze inventarisatie, die door sommigen, ik zei het net ook al, is gepercipieerd als een concreet voorstel wat er voorligt, maar dat is het echt niet, om deze inventarisatie door te spreken die heel wat losmaakt in de stad. En dat zien we ook al vanavond als je om ons heen kijkt op de tribune. Mensen van De Dubbel mensen van musea, mensen uit cultuur, sporters, Drechthopper. En dan noem ik nog niet eens alle mensen die misschien wat minder mondig of minder mobiel zijn, maar die wel in armoede zitten of minima en in omstandigheden leven dat ze zich wat minder kunnen laten horen, want ook daar staan maatregelen op de lijst voor. En dat doet pijn. Dat hebben we zelf ook verwoord en dat beseffen we ons heel goed. En we doen dit ook niet met plezier. Dat zult u allemaal begrijpen. Dit doet helemaal niemand met plezier. De harde werkelijkheid is dat het Rijk, en dat wil ik toch wel een keertje toelichten, de toelage richting de gemeenten fors verlaagt. En die gaat voor Dordrecht per jaar met rond de 15 miljoen naar beneden.

Het is niet zo dat we als Dordrecht een slecht financieel beleid voeren of niet goed opgelet hebben of de schulden hebben laten oplopen. Als je het even helemaal in de slachtofferrol zegt, het wordt ons aangedaan. Wij krijgen per jaar 15 miljoen euro minder van het Rijk. En daar maken we bezwaar tegen, samen met andere gemeenten via de VNG, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten. Vooralsnog haalt dat weinig uit. Maar je weet nooit in een Tweede Kamer als die we nu hebben. Maar het ontnemt ons niet van de verplichting om nu al maatregelen voor te sorteren. En die liggen nu voor. Voorzitter, en er valt echt wat te kiezen. Want u zei het al, de maatregelen die geïnventariseerd zijn, die tellen op tot 25 miljoen euro. Er staat in de lijst dat we ook de belastingen zouden kunnen verhogen. Dat telt op, als je dat maximaal doet, tot 7 miljoen euro. Oftewel opgeteld 32 miljoen euro aan voorstellen ligt voor uw raad ter becommentariëring. En daar ontvangen we graag de input op. We hoeven, en dan zeg ik

geen maar, want dat is nog steeds een heel groot bedrag, 19 miljoen daarvan te kiezen. U kunt het ook omdraaien. U kunt vanavond van de lijst ook voor 13 miljoen schrappen. Zo kunt u er ook naar kijken. Geef ik u maar mee, bij alles wat u meegeeft. Voorzitter, ik wil nog één punt zeggen. Het zal u opgevallen zijn dat de collega-wethouders niet aanwezig zijn. Dat komt ook omdat we dit als een participatie, als een consultatie van de raad zien. En we als college graag willen dat u als raadsleden met elkaar in gesprek gaat, de argumenten hoort, de afwegingen maakt en dat u die input aan ons meegeeft. En het was bewust nu nog niet de bedoeling de dialoog met het college aan te gaan over een voorstel wat er niet ligt. Dat gaan we doen bij de Perspectiefnota. En ik geef meteen ook maar aan, dat is ook de gelegenheid waarop er breed vanuit de stad ingesproken kan worden, wat ons betreft. Maar uiteindelijk gaat u daarover in uw eigen raadsagendering. Tot zover.

De heer ...: Nog een keer. Dat is hij. Voorzitter, dank u wel. Ik zal u nog meenemen in een aantal proceszaken. De wethouder zei het zojuist al, inspraak is straks mogelijk bij de Perspectiefnota. We zien ook wel dat tussen het moment van nu en de Perspectiefnota best nog een stuk tijdsverloop plaatsvindt. We kunnen ons voorstellen dat via het mailadres, wat u hier ziet op het scherm, ook reacties kenbaar worden gemaakt. Dat is ook bekend bij het college en bij de woordvoerders van het college. Die mogelijkheid zal er sowieso gaan komen. Hoe ziet het proces er hierna dan ook uit? Vandaag een consultatie van de raad. In maart een consultatie van kenners. Dat levert input op voor het college die we van maart tot en met mei gaan verwerken, zodat het college een stuk prioritering kan gaan aanbrengen en dan uiteindelijk in het proces bij de Perspectiefnota, begin juni, waar het college die gaat vaststellen, komt het stuk openbaar en gaat er ook een stuk in de hele structuur van besluitvorming, beeldvorming oordeelsvorming, besluitvorming bij u op tafel gelegd worden. Daar komt het voorstel echt op tafel, waar aan alle kanten inspraak mogelijk is en waar mogelijkheden zijn voor u om verder te praten. Voor vanavond, de wethouder zei het zojuist al, het gaat er nu om dat we scherp gaan krijgen de overwegingen die u heeft om te gaan prioriteren in mogelijke maatregelen die op tafel liggen. Het zijn nog geen voorstellen. Het zijn echt nog mogelijkheden. We gaan vanavond uiteen in 7 subgroepen. U hebt als raadsleden en commissieleden aangegeven welke 2 begrotingsprogramma's u wilt behandelen. Die indeling heeft plaatsgevonden door de griffie. Die is ook, als het goed is, toegestuurd. Er zijn 2 rondes van 45 minuten, met een stukje wisseltijd daartussen ook.

Werkvorm is dat we aan de slag gaan met, welke voorstellen vindt u acceptabel? Welke vindt u niet acceptabel? Met vooral daaraan gekoppeld de waaromvraag? Daar is het college ook naar op zoek, welke argumenten legt u aan als raad? Mogelijkheid ook om verbeteringen en alternatieven aan te geven. En uiteindelijk ook in de afconcludering, wat geeft u het college mee? En komt dat ook voldoende aan de orde? We zijn nu inmiddels door die eerste 10 minuten heen. Ik zit ook wat te jagen. We gaan zo meteen uiteen in de subgroepen, met 2 blokken van 45 minuten, met daartussen 10 minuten wisseltijd. Wordt strak gestuurd op 21.30 uur afronden, want u hebt nog een drukke avond voor de boeg ook als raad. Het belangrijkste voor dit moment even huishoudelijk, we zitten nu in zaal 1. Hier gaan zo meteen programma 1 en programma 4 besproken worden in de 2 subgroepen. In zaal 2, aan de andere kant van de zaal programma 6. Zaal 3, 4 zitten programma's 3 en 7. En programma 5 zitten 2 en 5. Goed om te vermelden ook nog als enige kanttekening, ik hoorde net al eventjes ook zwembaden.

Het zwembad is aangevlogen vanuit de hoek van vastgoed. Dat zit niet bij sport. Dat zit in programma 7. Dat kunt u vinden straks in zaal 3. Dat even voor wat betreft proces en programma, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even rond. Er is een korte vraag, denk ik, nog misschien een procesvraag om uitleg?

De heer Stam: Voorzitter, toch een procesvraag. Allereerst dank voor die brede lijst, want daar hebben we om gevraagd. Wat dat betreft nog geen paniek van onze kant. Wat we wel eigenlijk een beetje missen, is wel de Agenda 2030. Daar zit natuurlijk een behoorlijke reservepositie onder. En als je gaat kijken naar alle voorstellen die er nu nog liggen, zoeken naar alternatieve dekkingsmiddelen, zou het wel heel mooi zijn als je daar ook op een goede manier naar kan kijken. En nu wordt er gezegd, de evaluatie daarvan vindt eind eerste kwartaal plaats. En waarschijnlijk dan een maand of anderhalf later bij de raad op het bord. En dat vinden we toch wel jammer. Wij gaan in de subsessies wel een voorschot nemen op eventueel de mogelijkheden vanuit die Agenda 2030.

De voorzitter: Dank voor uw mededeling met wat u van plan bent. Misschien nemen anderen uw tip over en gaan dat ook zo doen. Ik denk, als ik nu ... Sorry? Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Dank, voorzitter. Vorige week heb ik namelijk een vraag gesteld aan het college. En daar kreeg ik toen geen antwoord op, want die moest ik deze week neerleggen. Ik ga hem dan toch maar even in het plenaire gedeelte neerleggen. En dat is de vraag of we ook nog voorstellen gaan krijgen op grote structurele uitgaven. Want de lijst die we nu hebben, die is sowieso al vrij minimaal, vind ik, als je wil kiezen. Maar goed, dat gaat ook voor een heel groot deel om kruimelwerk. Zijn er nog mogelijkheden om grote structurele uitgaven aan ons voor te leggen?

De voorzitter: Dank u wel voor de vraag. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, het college gaat geen andere voorstellen voorleggen dan die er nu voorliggen. De raad heeft opdracht gegeven 25 miljoen aan te leveren. Dat is gedaan. En er is nergens aangegeven dat er een ondergrens aan het bedrag zit. Maar het staat u vrij straks in de sessies zelf met voorstellen te komen die heel groot zijn.

De voorzitter: Ik zie nog een hand. Maar ik wil wel even waken dat we niet iedereen ... Dat kan zo meteen ook in de sessies nog. Maar stelt u uw vraag.

De heer Gorter: De vraag, we hebben met de raad al een keer eerder over dit programma en bezuinigingen nagedacht in een sessie. Een heleboel goede ideeën zijn daar op papier gezet. In hoeverre is dat meegenomen? Want dat kan ik nergens in de stukken terugvinden.

De voorzitter: Ik geef even de vraag hier naar rechts.

De heer van Genderen: Dank u, voorzitter. Ik kan daar inderdaad dit op antwoorden. Dat was op een ander abstractieniveau. De ideeën die daar zijn opgehaald, zijn vastgelegd in het participatierapport, wat u hebt aangetroffen bij het raadsvoorstel wat in december

voorlag. En dat is input geweest voor het bestuurlijk kader, wat u ook als bijlage 2 bij de RIB die nu voorligt, hebt aangetroffen. Zo zijn die voorstellen uiteindelijk terechtgekomen in de stukken.

De voorzitter: Dank voor uw antwoord. De heer Kuhlmann.

De heer Kuhlmann: Dank u.

De voorzitter: En nog een korte vraag.

De heer Kuhlmann: In vervolg op de vraag van mevrouw Koene. Wanneer er aanvullende voorstellen worden gedaan voor zaken die nu niet in de lijst staan, kan er dan ook, natuurlijk niet vanavond, maar op een later moment ambtelijk daar een bedrag aan gekoppeld worden? Want dat is voor een raadslid natuurlijk wat lastig om daarbij in te schatten, hoeveel ton gaat zo iets opleveren?

De voorzitter: Ook een duidelijke vraag, mijnheer Kuhlmann. Dank u wel.

De heer Van Genderen: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat het goed is om dat soort voorstellen voor te leggen via een technische vraag, zodat daaraan gekoppeld kan worden een inventarisatie van bedragen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk nu rond. En ik zie niemand meer naar de knopjes reiken. Ik wens iedereen een goede avond met veel wijsheid en vraagt u vooral.

4. Agenderingsverzoek Raadsfractie Gewoon Dordt over Stand van zaken realisatie flexwoningen

Voorzitter: De heer Groenewege
Raadsgriffier: Mevrouw Vermeulen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Aarden (Partij voor de Dieren)
Dhr. Gorter (Op Ons Eiland)
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Katif (Beter Voor Dordt)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Dhr. Kolkiliç (DENK)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Pichel (Forum voor Democratie)
Dhr. Stam (Fractie van Waardhuizen)
Mevr. Stolk (VSP)
Dhr. Uysal (GroenLinks)
Mevr. Van Vugt-Roose (CDA)

Portefeuillehouders: wethouder M. Burggraaf

Ambtelijke ondersteuning: mevr. Smid-Marsman

Insprekers: dhr. Schietekatte, mevr. Meerkerk, dhr. Leferink, mevr. Swift, dhr. Kuijper, mevr. Karten, mevr. Baldé-Noordzij

De voorzitter: Welkom, ik open de vergadering. Welkom, kijkers thuis, toeschouwers, we hebben wat wijkmanagers op de publieke tribune, heb ik gehoord, tafelgasten, wethouder Burggraaf namens het college, directeur Gemma Smid-Marsman en de raads- en commissieleden. En onze gasten zijn als volgt. Namens Villa Augustus voor de locatie Vlijkkade hebben we de heer Schietekatte en mevrouw Meerkerk. Namens de locatie Schippersinternaat hebben we de heer Leferink en mevrouw Swift. Welkom terug. En namens de locatie Rudyard Kipling-erf hebben we de heer Kuijper mevrouw Karten en mevrouw Baldé-Noordzij. En dan wil ik voor het verslag ook de raads- en commissieleden vragen om zichzelf even voor te stellen. En dan beginnen we aan mijn linkerhand.

Mevrouw Stolk: Mijn naam is Margret Stolk, VSP Dordrecht.

De heer Stam: Marco Stam, Fractie van Waardhuizen.

De heer Aarden: Tristan Aarden, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel, Forum voor Democratie.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter voor Dordt.

De heer De Heer: Robert de Heer, ChristenUnie/SGP.

De heer Uysal: Abdullah Uysal, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Franciske van Vugt, CDA.

De heer Kolkiliç: Masum Kolkiliç, DENK.

De heer Gorter: Wouter Gorter, Op Ons Eiland.

Mevrouw Koene: Irene Koene, Gewoon Dordt.

De heer Van der Net: John van der Net, Dordtse VVD.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ben Pieter Groenewege. Ik ben vandaag uw voorzitter. En naast mij zit Laurette Vermeulen, namens de griffie. Het gaat vanavond over flexwoningen en woningen voor de opvang van Oekraïners. De raad heeft op 24 september besloten om het Schippersinternaat daarvoor in te richten. En op 5 november stelde de raad geld beschikbaar voor flexwoningen op nog 5 andere locaties in de stad. We zitten hier bijeen dankzij een agenderingsverzoek van Gewoon Dordt voor een beeldvormend gesprek met betrokkenen bij deze 6, in totaal, locaties. Aan tafel zitten inwoners en bedrijven van 3 van de 6 locaties. En waarom dat er maar 3 zijn, dat zal ik toelichten. Over de uitnodigingen. De griffie heeft in totaal 24 uitnodigingen verstuurd

naar deelnemers van de in totaal 4 begeleidingscommissies. Er is wel een begeleidingscommissie bij Vlijkkade, Schippersinternaat en Rudyard Kipling-erf. En u ziet dan ook namens alle 3 die locaties hier mensen aan tafel zitten. De Cornelis Evertsenstraat heeft aanmeldingen voor een begeleidingscommissie, maar bij de griffie is voor vanavond niemand aangemeld, omdat de eerste commissiebijeenkomst daarvan nog moet plaatsvinden. Er is nog geen begeleidingscommissie voor de locatie Amstelveen en ook niet bij de Cornelis Trompweg. Trivire is overigens ook uitgenodigd, maar niet bereid gevonden om aan te schuiven als tafelgast. En dat over de uitnodigingen en de aanwezigen. “We hebben een informatief beeldvormend gesprek over de stand van zaken, de participatie, de begeleidingscommissies en of er iets nodig is vanuit de raad.” En dit citeer ik uit het agenderingsverzoek. Het is een gesprek. En voor we dat gesprek beginnen, wil ik eigenlijk van u, van de commissieleden, horen, kort als het kan, welke onderwerpen, welke aspecten vindt u interessant en welke aspecten wilt u dat er vanavond aan bod komen? Waar wilt u meer over te weten komen? Want dan kunnen de sprekers en de organisaties die hier vertegenwoordigd zijn daar gericht op ingaan. En dan wil ik eigenlijk als eerste kijken naar mevrouw Koene, want vanuit u kwam het agenderingsverzoek. Welke onderwerpen mogen we vanavond niet missen, volgens u?

Mevrouw Koene: Dank, voorzitter. Ik denk dat als eerste aanzet ... Ik bedoel, want ik kan niet alles in één keer zeggen. Ik denk dat ik het vooral belangrijk vind of de begeleidingscommissies ... Of de manier waarop er ... Hoe zeg je dat goed? Als raad hebben wij een krediet verstrekt voor tijdelijke woningen en voor flexwoningen. En er zouden begeleidingscommissies ingesteld worden. En werkt dat?

Hoe loopt dat ten aanzien van het besluit wat wij genomen hebben en de boodschap die wij meegegeven hebben dat dat goed begeleid moest worden? Klopt dat een beetje ook voor de bewoners of voor de ondernemers ten aanzien van wat de raad wil?

De voorzitter: Stand van zaken van begeleidingscommissies. Zijn er daarop nog aanvullingen? De heer Katif, Beter voor Dordt.

De heer Katif: Aanvullend op mevrouw Koene, met name de tevredenheid van de verschillende begeleidingscommissies. Hoe tevreden zijn ze namelijk over het traject tot nu toe? Dat vind ik een hele interessante, omdat ik vanuit bepaalde gelederen allerlei geluiden hoor die toch iets negatiever zijn dan ... Maar goed, ik zou graag willen weten of dat zo is, of niet, of positief, dat kan ook.

De voorzitter: Daar is ook ruimte voor. Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Ik zou graag willen weten, waarom is er in een keer minder haast? En ik heb gehoord, flexwoningen was voor 15 jaar. Maar nu blijkt dat de woningen voor altijd mogen blijven staan. En daar wil ik ook meer over weten.

De voorzitter: Misschien kan de organisatie daar iets over toelichten. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. Aanvullend ook op hetgeen wat er al gezegd is. Wij hebben nog niet zolang geleden een raadsbesluit genomen. En ik wil graag weten, en ook van de bewoners, of en hoe wij aankijken dat de spelregels voor flexwoningen en

modulaire woningen veranderd zijn? Want als we een spel aan het spelen zijn, laat ik het maar gewoon even bij voetbal houden, dan kan je de spelregels niet veranderen terwijl het spel gespeeld wordt. Daar wil ik het vanavond ook eventjes, zowel met de wethouder als met de bewoners over hebben, hoe zij daar tegenaan kijken en hoe zij daarin meegenomen zijn. Maar ook als commissie zijnde, op wat voor basis hebben wij een raadsbesluit genomen? Is dat op goede feiten of op verkeerde feiten gebaseerd? Tot zover.

De voorzitter: En welke spelregels bedoelt u dan precies?

Mevrouw Stolk: Er is bijvoorbeeld op het Kipling-erf, laat ik dat maar even als voorbeeld noemen, gezegd, we gaan daar flexwoningen neerzetten. Flexwoningen staan er minimaal voor vijftien jaar. Maar wat blijkt nu, dat dat een foutje was in de bewoording. Dat zijn geen flexwoningen meer. Dat zijn nu ineens modulaire woningen. En een modulaire woning wordt gewoon gebouwd en blijft voor altijd en eeuwig staan.

De voorzitter: Juist. Het verschil tussen flexwoningen en modulaire woningen. En het is ook een beetje de vraag die mevrouw Kamphuis natuurlijk stelde. De heer Katif.

De heer Katif: Voorzitter, aanvullend. Tijdelijke flexwoningen wordt dan ook aangegeven.

De voorzitter: Tijdelijke flexwoningen. We verzoeken de organisatie daar in hun bijdrage op in te gaan. Ik zag als eerst de heer Aarden.

De heer Aarden: Ik had ook een vraag. Want ik begreep dat bij het Kipling-erf eerst wel bomen mochten blijven staan en die nu alsnog weg moeten. Hoe dat zit?

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Ik sluit me aan bij de voorgaande sprekers. Daar heb ik ook vragen over. Maar een aanvulling die ik ook wel wil doen, is dat wij hebben gemerkt dat vooral met de begeleidingscommissies en de ervaringen die de bewoners daarin hebben, dat het een hoop onrust en stress met zich meebrengt. En dat is toch een element wat ik wel wil noemen. Wat er ook gebeurt en welke keuzes er ook moeten worden gemaakt wat er fout is gegaan, goed is gegaan, et cetera, maar die menselijke maat vind ik heel belangrijk.

De voorzitter: De ervaringsdeskundigen kunnen misschien reflecteren op hun ervaring in de begeleidingscommissies tot nu toe. Dan zag ik ok nog de heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, een vraag aan de deelnemers van de begeleidingscommissie. Wat voor verwachtingen hebben zij precies zelf gehad en ook meegekregen? Ik denk dat juist in participatie communicatie verwachtingen cruciaal zijn. Hoe is dat hun medegedeeld en hoe ervaren ze dat?

De voorzitter: Dank. Dan zie ik verder daarop geen aanvullingen. Dan hoorde ik vooral vragen over de begeleidingscommissies. Wat is de stand van zaken? Wat is de tevredenheid? Hoe wordt het ervaren? Ook een aantal vragen over de spelregels. Zijn het tijdelijke flexwoningen, modulaire woningen? Blijven ze permanent staan? En een

vraag over de bomen. Dan denk ik dat ik hem heb samengevat. En dan qua volgorde is het misschien handig als de insprekers, of onze gasten eigenlijk als eerste het woord krijgen en daarna de organisatie. Is dat een handige volgorde? De heer Uysal.

De heer Uysal: Ik heb nog een aanvulling, voorzitter, als dat kan. Er werd daaraan gememoreerd dat de raad op 5 november een besluit heeft genomen om de flexwoningen te realiseren. En zo een paar maanden later, na dat besluit, ben ik wel benieuwd hoe de inwoners daarnaar kijken, tegen het besluit van de raad om flexwoningen te realiseren en om de Oekraïense oorlogsvluchtelingen in onze stad op te nemen?

De voorzitter: Ik ben wel bang dat die niet helemaal past binnen de aard van deze vergadering, want het gaat eigenlijk over de stand van zaken. En het is niet een vergadering die bedoeld is om dat besluit nog eens even te gaan recenseren of evalueren.

De heer Uysal: Zeker niet. Dat was ook niet mijn insteek, maar ik kan me voorstellen dat aan de hand van het gelopen proces tot nu toe dat er bij de bewoners misschien een aantal vragen zijn ontstaan en dat ze daardoor misschien anders naar het proces kijken of wat dan ook. Ik zou gewoon een uitspraak willen van, is daar iets in veranderd?

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: U zag ook wel in het agenderingsverzoek van mevrouw Koene staan dat er aandacht moet zijn op wat er nog nodig is vanuit de raad. Dat sluit misschien goed aan op de vraag die u nu formuleert. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: U zegt, of tenminste u geeft aan, als ik het zo mag citeren, dat we het niet over het raadsbesluit gaan hebben. Maar het onderliggende raadsbesluit, ik wil weten of wij op basis van het raadsbesluit verkeerd geïnformeerd zijn. Want met de kennis die wij toen hadden, had misschien de raad anders beslist dan dat het nu voorligt. Ik vind het wel degelijk een punt om mee te nemen.

De voorzitter: Maar dat is niet de aard van deze vergadering. We gaan kijken in hoeverre de organisatie tegemoet kan komen aan uw informatiebehoefte.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Ik wil me toch bij de VSP aansluiten, want ik wil dat ook graag weten.

De voorzitter: Het is, denk ik, een vraag die duidelijk is geland bij de organisatie. En we gaan kijken in hoeverre ze daaraan tegemoet kunnen komen. Maar ik wil er wel voor waken dat we niet het besluit nog eens een keer dunnetjes overdoen in deze commissie. Daar is hij ook te kort voor. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Een kleine aanvulling, voorzitter. Ik ben het volledig met u eens dat we niet een raadsbesluit over moeten doen. Maar datgene wat mevrouw Stolk zegt, is wel dat er dingen zijn gezegd tijdens de begeleidingscommissie. En dat is uiteindelijk ook wat we hier naar boven willen halen, want dat is ook als feedback gekomen. En in die aard zou ik hem wel vinden passen. En uiteraard niet opnieuw een raadsvoorstel beoordelen. Maar hij raakt hem wel ten aanzien van die begeleidingscommissies en wat daar naar boven is gekomen, want daarom zitten we hier.

De voorzitter: De ervaringen vanuit de begeleidingscommissies vanaf het moment van het raadsbesluit tot nu toe. Dan wil ik eigenlijk beginnen. Ik heb op mijn lijstje als eerste de locatie Vlijkade. Dan wil ik de heer Schietekatte of mevrouw Meerkerk als eerste graag het woord geven voor een reflectie op deze onderwerpen, die door de commissie zijn aangedragen. Wie mag ik daarvoor het woord geven? De heer Schietekatte, gaat uw gang.

De heer Schietekatte: Dank u wel, voorzitter. Inhoudelijk op het proces heb ik eigenlijk niet zo heel veel toe te voegen. Ik zou me eigenlijk willen houden bij de bijdrage die wij de vorige keer hebben gedaan, want ik merk dat het zwaartepunt van de vragen ligt een beetje anders dan dat van ons. Wij staan in principe gewoon positief tegenover de realisatie van de flexwoningen. Met name ook omdat dat een ontwikkeling van het gebied met zich meebrengt. En de enige zorg die we destijds geuit hebben, dat is parkeren dat bij Villa Augustus onder druk komt te staan.

En we hebben in de vorige bijdrage duidelijk laten blijken dat dat al jaren een zorg is op de lange termijn, gezien alle plannen die er geweest zijn. En nu komt er één dicht bij. Het belang kunnen wij voor Villa Augustus niet vaak genoeg onderstrepen. En dat is ons belang en waarom we hier zitten en het geluid graag nog een keer willen maken.

De voorzitter: Dank u wel. Bent u zelf betrokken in de begeleidingscommissies? Heeft u daar ervaringen uit die je kunt delen?

De heer Schietekatte: Nee, dat heb ik niet. Wel ingeschreven, maar wij zijn denk ik vanwege ook de locatie waar de belangen iets anders zijn, andere locaties, zijn wij daar niet actief verder voor benaderd.

De voorzitter: Dank. Daar nemen we kennis van. Zullen we de vragen even aan het eind van de sprekers doen? Want waar ik ook mee worstel, is de korte tijd die beschikbaar is voor deze vergadering. Daar moet ik ook een beetje strak op zijn. Maar hou hem vast. We hebben echt nog wel ruimte voor vragen. De volgende locatie op mijn lijstje is de locatie Schippersinternaat. Wie mag ik daarvoor het woord geven? Mevrouw Swift, gaat uw gang.

Mevrouw Swift: Een tijdje geleden dat ik opgetreden heb. Even ter verduidelijking, wij zitten op een ander traject dan de andere locaties. De begeleidingscommissie gaat bij ons over de verbouwing van het internaat. En daar zijn ze heel hard mee bezig. En dan hebben we het stukje flexwoningen. Wij zijn nog helemaal ... Hebben geen duidelijk idee hoeveel flexwoningen er komen, waar ze komen te staan. Er wordt nu gesproken, in ons geval, en dat gaat dan over nog voor 60 mensen. En het ziet ernaar uit dat ... Eerst zou het 2 hoog zijn, 3 hoog. Nu wordt het een minder kwalitatief gebouw, wat dan wordt

gezegd, dat dat na 10 jaar ook weg kan. Het wordt inderdaad minder dan bijvoorbeeld, denk ik, wat er op de andere locaties neer wordt gezet. Qua flexwoningen, we worden er niet bij betrokken, want de gemeente en iedereen die met onderzoeken bezig is, die weten nog helemaal niet waar ze komen te staan. We hebben bijzondere dingen over bomen, vleermuizen, alles wat het tegen kan werken. Daar hebben we nog geen uitsluitsel mee. We worden er wel in meegenomen als er inderdaad nieuwe informatie is. Tot nu toe zijn de ervaringen met de begeleidingscommissie goed. We hebben een 6-wekelijks connectie. En als er wat is, dan kunnen we gewoon tussendoor. En bij ons is er gewoon heel veel werk al in uitvoering. En gelukkig is het winter en horen we het allemaal niet, want iedereen heeft zijn ramen dicht. We weten eigenlijk wat dat betreft heel weinig. En we worden op de hoogte gehouden. Probleem waar wij een beetje tegenaan lopen, is dan blijft het bij 60 mensen. Want we hebben toen al gezegd, dat zijn er eigenlijk al 250 in het internaat, 60 dan nog in flexwoningen. Maar wat als een van die andere locatie struikelt of, waar jullie ook een beetje als gemeente naar sturen, dat misschien een woningcorporatie dat over gaat nemen. Wat als dat allemaal niet lukt? Worden er nog meer bij ons gestapeld dan die 60? Want het is jullie terrein in feite. En dan ben je alleen maar bezorgd over omwonenden, maar je hebt daar iets meer zeggenschap over dan een groen veld in Stadspolders. En daar hebben we nog geen uitsluitsel over. Maar we weten ook echt niet welke kant het op gaat. Wil jij nog iets toevoegen, Willy?

De heer Leferink: Ik wilde nog wel iets vertellen nog.

De voorzitter: Via de microfoon alstublieft. Dat mag.

De heer Leferink: Misschien toch nog iets over de verwachtingen, want die vraag is ook genoemd. Kijk, op zich is dit natuurlijk een proces wat altijd wel in de flat tot wat reuring leidt. En wij proberen zo goed mogelijk ook datgene wat we horen richting de mensen van de gemeente te spelen. Zelf hoop ik ook dat gewoon bij de volgende stappen er echt een band wordt gemaakt met de mensen die achter ons komen te wonen, want dan weet ik gewoon dat het uiteindelijk wel goed komt en dat ook mensen elkaar gaan begrijpen. Dat dat straks ook voor ons een belangrijke rol gaat worden. Dat is mijn aanvulling.

De voorzitter: Dank u wel. Laten we doorgaan naar de locatie Rudyard Kipling-erf. Wie mag ik daar het woord geven? De heer Kuijper? Mevrouw Karten.

Mevrouw Karten: Ik zet even mijn brilletje op. Ik wil eerst even zeggen dat wij het als bewoners, namens de begeleidingscommissie, echt heel fijn vinden dat wij wederom de kans krijgen om onze mening te geven over de flexwoningen en het verloop. We stellen dit zeer prijs. We hebben op 20 november onze eerste begeleidingscommissie gehad. En tot onze verbijstering vernamen wij dat het geen tijdelijke flexwoningen voor maximaal 15 jaar zijn, maar modulaire woningen voor altijd. Het gaat om vier hele grote woningen in een zeer dichtbevolkte wijk. Zoals u weet, willen wij de woningen niet. Het gaat niet om de bewoners, maar om de woningen, omdat wij zo dichtbevolkt zijn met allerlei schoon en allerlei ... Dat hebben we al gezegd eerder. Maar toch is er blijkbaar besloten ... En toen wij ook vroegen, hoe kan dat? Want in het raadsbesluit staat duidelijk, tijdelijke flexwoningen. We hebben een Woo-verzoek ingediend, een aantal bewoners. Daarin staat ook continu, tijdelijke bewoners of tijdelijke woningen, 15 jaar maximaal. En toen werd er gezegd, dat was een typefoutje. In dezelfde commissie, die

avond, werd er ook gezegd dat het niet alleen om gezinnen gaat. Dat staat ook in het raadsbesluit en ook in diverse document uit het Woo-verzoek. Maar ze gaan kijken naar gezinnen. En als het niet komt tot 8 mensen, gaan ze dat opvullen met alleenstaande mannen tot 8 mensen. U moet zich voorstellen, grote woning, 1 badkamer, 1 keuken, met wellicht een groot gezin, aangevuld met mannen. Dat worden 32 mensen op een echt heel klein stukje grasveld. Ik ben benieuwd hoe dat gaat lopen. Daar waren wij echt verbijsterd over. Ik weet niet wat u nog meer ... De haast was in het begin in november. Toen ook het raadsbesluit is genomen, was een enorme haast. Kon niet fout gaan. Mocht niet fout gaan. Er gebeurt nu helemaal niets. Natuurlijk hebben wij onze overleggen. We hebben er inmiddels 4 gehad van de begeleidingscommissie. Daar zijn ook een flink aantal bewoners in vertegenwoordigd. Maar die haast is er niet meer. De omgevingsvergunning wordt tijdens de bouwvak aangevraagd, juni, juli 2025. Planning is nog niet bekend. Onderzoeken nog niet bekend. Het enige wat wel positief is, moet ik absoluut zeggen, is dat wij waarschijnlijk een overeenkomst hebben bereikt doordat een aantal bewoners hebben alternatieve parkeerplekken gezocht. Daar is een conceptovereenkomst eigenlijk besloten. Nu wordt er een brief bij de bewoners Kipling-erf en Selma Lagerlöf-erf bezorgd om te kijken, hoe denkt men daarover? Als zij hun advies daarover geven, gaat het college daarover besluiten.

En dat zou betekenen dat er dan geen auto's over het fietspad hoeven te rijden. Dat waarborgt de veiligheid van iedereen. En ook geen parkeerplekken achter de woningen. Daar zijn we ontzettend blij mee. Laat dat even duidelijk zijn. Maar voor de rest is er eigenlijk weinig tot niets besloten en gaan we in april nummer 5, de begeleidingscommissie, in. En we hebben nog vele vragen. Wij hoorden ook afgelopen woensdag, 12 februari, dat we hebben bestaande bomen ... Die koesteren wij. Die zijn in de zomer helemaal begroeid. Geeft ons onze privacy. En die zouden absoluut blijven staan. Dat is toen ook in de raad gezegd. En nu wordt er gezegd, afgelopen woensdag, er wordt onderzoek gedaan om te kijken of er dode bomen zijn. En zo niet, worden die allemaal weggehaald. Ik heb van de zomer nog geen dode boom gezien daar. Daar zijn wij verbijsterd over dat dat zo naar boven kwam. Dat was de vierde. En dat was nog niet eerder ter sprake gekomen. Even kijken of ik nog iets vergeet? Wat belangrijk is, we hebben een, of een aantal bewoners, moet ik zeggen, hebben vanaf ongeveer 7 november 2024 een Woo-verzoek ingediend. Daar staat wettelijk een termijn voor van 4 weken, met een uitstel van 2. Dus 6 weken. En wij hebben er 11 weken en 2 dagen op moeten wachten. En wij hebben natuurlijk uiteraard gevraagd waarom dat zo lang moest duren. En dat was nu eenmaal heel veel werk. Maar een Woo-verzoek is dat ook. En je moet je toch houden aan de wettelijke termijn. Maar bij ons geldt dat dan blijkbaar niet. En dat is gewoon heel naar. Ook geen excuus, niets. Ga ik even dit brilletje opzetten. Wat ook speelt, is dat de bewoners heel graag zouden willen zien dat de enorm grote woningen tweelaags worden. In de stukken die we hebben ontvangen, staat dat ook oorspronkelijk, tweelaags. Maar de woningcorporatie wil drielaags. En daar is eigenlijk niet over te praten. Ze hebben gezegd, we gaan niet verder met de onderhandelingen, dat wordt echt drielaags. Want zij willen die grote woningen. En dat vinden wij bewoners gewoon niet fijn, want wij willen daar heel graag over in gesprek. U vroeg ook op een gegeven moment wat de verwachting is van zo'n begeleidingscommissie? En we hadden heel erg gehoopt op hoor en wederhoor en dat je ook over de dingen die zouden kunnen, dat we daar ook over mee zouden kunnen beslissen. En dat is op dit moment absoluut niet aan de orde. Het is luisteren. En wat wij ook zeggen, er wordt helaas nog niet zo

heel veel mee gedaan. En er is ook gewoon nog heel veel onbekend. Dat maakt het praten in zo'n begeleidingscommissie net iets lastiger. En voor de rest hou ik nog wat ruimte vrij voor '...'. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Kuijper.

De heer Kuijper: Dank. In het kader van de vraag over de spelregels, flexwoningen, modulaire woningen. Wilt u een vraag stellen?

De heer Uysal: Geen vraag, voorzitter. Maar de locatie Rudyard Kipling-erf bestaat uit een bouwblok met een noord-, oost-, zuid-, westkant. Misschien is het ook handig, want ik denk dat het van invloed is op de inbreng van de bewoners, om aan te geven aan welke kant van de locatie zij zich bevinden.

De voorzitter: Dat kan, als ze dat willen delen.

De heer Kuijper: Op zich kunnen we dat doorgeven. Ik kijk erop vanuit mijn voorkant van de woning. Naast mij zit Angelique. Die kijkt er vanuit de achterkant op. En daarnaast zit mijn buurvrouw. Die kijkt er ook vanuit de voorkant op. Dat geeft antwoord op je vraag. Terugkomend op de spelregels, flexwoning, modulaire woningen. Bij het begin, toen jullie ook gestemd hebben, hebben jullie gestemd op flexwoningen in Dordrecht. In de eerste vergadering werd er tussen neus en lippen door gezegd, we hebben een klein taalfoutje gemaakt, het moeten modulaire woningen zijn. Ik kan je vertellen, als je als bewoner al geen flexwoningen wil en je krijgt te horen, we hebben een taalfoutje gemaakt, dan gaan alle alarmbellen in je hoofd om. En dan denk je, wat is hier aan de hand? Dat gebeurde ook bij ons. En zodoende willen we graag ook die vraag stellen daarover. Onze verwachtingen waren zo dat wij dachten, we zitten in een begeleidingscommissie. Een begeleidingscommissie is een commissie waar we eigenlijk alles rond de woningen met elkaar bespreken en gezamenlijk besluitvorming hebben over, hoe gaan we dit doen en op wat voor manier gaat er gebouwd worden? Jullie hebben met zijn allen ingestemd over vier woningen. Duidelijk. Maar hoe komen die vier woningen eruit te zien? Hoe komt het groen eromheen? Dat was in mijn optiek de begeleidingscommissie waar wij over gingen praten. Op dit moment heb ik het gevoel dat we over één ding kunnen meepraten, wat misschien niet eens meepraten is, en dat is de voorgevel. Wordt dat steen of wordt dat hout? In mijn optiek is dat niet waar ik als begeleidingscommissie voor ingesteld ben, maar is wel de realiteit op dit moment. We hebben op dit moment alleen nog besloten over de parkeerplaatsen. En hebben daar vier vergaderingen van tweeënhalf uur over gedaan. Je kan je afvragen, is dat hoe je de begeleidingscommissie als gemeenteraad hebt bedoeld? Dan typisch over het Woo-verzoek. In een van de beginfasen heb ik aangegeven, wegens de informatie die we graag willen opvragen over wat de gedachtegang was van heel dit stuk hebben wij Woo-verzoeken gedaan. Die Woo-verzoeken kreeg ik niet na vier weken. Ik kreeg een uitstel van zes weken. En toen heb ik aangegeven, jongens, maar wat als er iets komt uit die Woo-verzoeken waar ik iets mee kan als bewoner. Heb ik dan nog de ruimte om daar later het gesprek over aan te gaan? Daarop was het antwoord, dat is goed. Dan doen we het opnieuw, als daar informatie uitkomt. In één van de twee van de Woo-verzoeken, wat mijn buurtbewoner ook al aangaf, stond opeens dat het over tijdelijke woningen ging op het Rudyard Kipling-erf en

woningen tot van vijftien jaar, het bodemonderzoek en het '...' onderzoek. Je kan je afvragen als raad zijnde ook, als je als opdracht geeft aan een organisatie die die onderzoeken doet en je zet daarin, we willen graag dat jullie onderzoeken voor flexwoningen, tijdelijke aard van vijftien jaar, of je dat dan ook altijd bedoeld hebt of dat je altijd bedoeld hebt, zoals de wethouder aangeeft, dat het eigenlijk altijd al was, dat je het zo lang mogelijk en voor altijd had willen laten staan. Waarom doe je dan dat verzoek? Dan een stukje over, dan kom ik aan het laatste stukje, de begeleidingscommissie op zichzelf. Wat ik moeilijk vond, wij hebben altijd dezelfde gesprekspartners gehad binnen de begeleidingscommissie. Dit ging goed. En opeens kregen wij te horen, Trivire moet hier ook bij aanwezig zijn. Toen dacht ik, Trivire moet hier ook bij aanwezig zijn? Een begeleidingscommissie was toch vanuit de gemeente en de bewoners? Dat bleek niet zo te zijn, want Trivire was degene die de opdracht had gekregen. En zij hadden ook een stem in dit stuk. Dit was voor mij een complete schrik, mag ik wel zeggen. Want uiteindelijk ging het niet meer over wat ik vond als bewoner, maar ging het erover ben je akkoord met wat Trivire wil?

En dat is niet wat ik in eerste instantie had gehoopt als begeleidingscommissie. Ik wilde graag meepraten en meedenken met mijn buurt. Al met al wil ik zeggen, ik ben teleurgesteld en verdrietig. Dat durf ik gewoon op die manier ook te zeggen. Ik wilde graag meepraten. Ik had de energie en de wil om mee te praten. Maar ik moet heel eerlijk zijn, die energie is een beetje op. Zeker omdat ik vier vergaderingen nu gehad heb en we hebben één ding beslist met elkaar. Als bewoner steek ik hier heel veel tijd in en wil ik graag dat we ergens komen, maar we komen nergens. Dat is even wat ik wil zeggen.

De voorzitter: Dank u wel voor uw bijdrage. Dan gaan we, denk ik, naar de organisatie. Mevrouw Smid-Marsman en de heer Burggraaf. En ik wil het aan u laten hoe u dat onderling verdeelt.

De heer Kuijper: Nog even één ding. Ik vergeet één ding wat ik wel relevantie vind. Er is een subsidie aangevraagd van 5,5 miljoen over flexwoningen bij het Rijk, die jullie hebben meegenomen in de besluitvorming. Mijn vraag vorige keer aan de wethouder, en daar heeft hij eigenlijk niet op gereageerd, was, als ik nu de Rijksoverheid mail of in contact met hun kom en ik geef aan, het worden geen flexwoningen bij ons voor de deur van tijdelijke aard, maar er worden van die 5,5 woningen gekocht die blijvend zijn, heb je dan als wethouder een probleem en krijg je je subsidie nog? Op die vraag is geen antwoord gekomen.

De voorzitter: Dank voor deze aanvulling. De wethouder of mevrouw Smid-Marsman? De wethouder.

De heer Burggraaf: Dank u wel, voorzitter. We moeten even kijken hoe we het zo verdelen. Ik denk dat ik maar even begin over de besluitvorming, want daar zijn wat vragen over, waar het gaat over de flexwoningen. In het raadsvoorstel wordt gesproken over flexwoningen. We hebben daar ook een aantal presentaties aan de gemeenteraad voor gegeven. Onder andere helemaal aan het begin in een vertrouwelijke setting. Daarna hebben we ook gedeeld welke presentatie op de bewonersavond is gebruikt. Die kunt u vinden bij de stukken die op 5 november erbij zaten toen u een raadsbesluit nam. En daar is ook een slide bij waar de omschrijving staat wat een flexwoning is. En dat

staat opgesomd. Woningen die in onderdelen in een fabriek worden gemaakt. In delen worden vervoerd naar de bouwplaats. Snel in elkaar te zetten zijn. Korte bouwtijd. Alle typen woningen. Appartementen en eengezinswoningen. Duurzaam. Voldoen aan alle eisen en zijn verplaatsbaar. We hebben ook een aantal vragen vanuit de raad van, op die plekken, hoe moeten we daar kijken? Hebben we ook toegelicht dat er plekken zijn waar je geen woonbestemming hebt, zoals Amstelveen. En dan kan je alleen maar in de tijdelijkheid een woning neerzetten, want dat mag maar voor tien jaar. Hetzelfde heeft u bij het Leerpark toen ook voor die flexwoningen daar besloten. Heb ik toen ook toegelicht dat er een aantal locaties zijn waar een bouwbestemming is of een woonbestemming in het bestemmingsplan. Daar kan permanent wonen mogelijk gemaakt worden. Dat hebben we toen ook bij die beantwoording van die vragen toegelicht en aangegeven dat op die locaties we kunnen kiezen om permanente woningen te plaatsen.

En dat zijn nog steeds flexwoningen, want dat is nog steeds een woning die modulair gebouwd is in de fabriek, die verplaatsbaar is. Maar voor een kwaliteit die volstaat om ook daar aan permanente bewoning te doen.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter.

De heer Burggraaf: Ik heb ook aangegeven in de begeleidingscommissie dat ... Ik ben daar inmiddels twee keer bij geweest.

De voorzitter: Excuus, een punt van orde van mevrouw Kamphuis. Ik moet u onderbreken.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Wat ik heb begrepen van die vergaderingen dat het flexwoningen was voor vijftien jaar en niet voor altijd. Ik stel voor dat we de stemming over de flexwoningen opnieuw gaan doen. Want wij weten niet beter dat de flexwoningen voor vijftien jaar zijn.

De voorzitter: Ik ben bang dat we dat niet in deze commissie kunnen besluiten. Even via de voorzitter. Dit is een verzoek waar we nu geen gevolg aan kunnen geven. Ik geef het woord terug aan de heer Burggraaf.

De heer Burggraaf: Dat even over het aspect van de flexwoningen.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, mogen we gewoon vragen stellen aan de wethouder?

De voorzitter: Liefst aan het eind, want anders dan wordt het echt een spervuur. De wethouder.

De heer Burggraaf: Dan even voor wat betreft de verschillende begeleidingscommissies. Kijk, het is een klein team wat ermee bezig is. Je kan niet alle locaties tegelijkertijd beetpakken. Nog niet op alle plekken zijn begeleidingscommissies gestart of de gesprekken daarover gevoerd. En Amstelveen hoorde ik u zeggen. Daar is wel degelijk nauw contact met de bedrijven in het gebied en met de directe bewoners. Waarvan de bedrijven hebben gezegd, we zien uw plannen die daar zijn. Informeer ons verder. Maar dat is prima hier. En met twee directe omwonenden is gewoon direct contact over de

vorm. Daar heeft een begeleidingscommissie geen nut, maar zorgen we gewoon dat we in de informatievoorziening met die partijen dat nauwgezet doen. Ik hoorde dat inderdaad bij het Schippersinternaat, die verwoordden het ook zo van, op het moment dat je daar verder bent en een aantal onderzoeken hebt gedaan, dan ga je met elkaar het gesprek voeren over het flexwoningen onderdeel. En voor de Vlijkade is dat inderdaad zo. De partijen zijn in beeld die daarin ook ... We zullen ze laten participeren. Maar goed, dat is ook meer in een latere fase waarin we dat doen. En als het gaat over de tijdsplanning, daar doen we nog steeds alles aan om dat allemaal zo snel mogelijk te realiseren, dat weet u, omdat er ook een tijdsdruk zit voor wat betreft de Crownpoint locatie. En dan voor wat betreft de rol van de begeleidingscommissie. Ik ben zelf ook twee keer bij de begeleidingscommissie van Kipling-erf aanwezig geweest.

Kijk, het is niet zozeer een commissie die is ingesteld om besluiten te nemen, maar om vooral te participeren en te vertellen welke belangen zij in hun eigen omgeving hebben. Zo hebben we ook het gesprek gevoerd over het fietspad en kijken of er alternatieven zijn voor de parkeerplekken. Zo voeren we het gesprek over twee- of drielaags, welke kapvorm dat is. De laatste keer is daar ook de bezonningsstudie in voorbij gekomen. En is op die plek uiteindelijk een beoogde partij, Trivire, om daar dan de woningen neer te zetten en exploiteren. Die zitten er dan vooral vanuit de bouwende kant bij. Die komt dan verderop in het proces, als je een aantal uitgangspunten met elkaar besproken hebt. En het is vooral ophalen uit de buurt welke verschillende gezichtspunten er zijn, welke zorgen er leven. En die inventariseren we. Daar willen we ook transparant binnen de begeleidingscommissie op zijn. Heb ik ook daar aangegeven. Uiteindelijk gaan we al die belangen op een rijtje zetten en maken we daar een belangenafweging in. Want er zijn mensen die zeggen, ik kan me voorstellen dat het drielaags is, als het met deze kap is. En anderen hebben daar andere gezichtspunten op. Die leg je allemaal naast elkaar. Je hebt vervolgens ook een gesprek met een Trivire te voeren, want uiteindelijk moet je het ook binnen de financiën realiseren en wil je ook woningen die aan de woonvoorraad de beste toevoeging zijn. Al dat soort dingen gaan we aan het eind van de rit netjes naast elkaar zetten en maken we een eindafweging in. Zullen we ook transparant naar de begeleidingscommissie zijn over hoe we die belangen gewogen hebben en welke keuzes dan uiteindelijk we maken voor de uiteindelijke realisatie op die plek. Als het gaat om die bomen, er is inderdaad over gesproken in die begeleidingscommissie, want daar was ik zelf bij de laatste keer. En onze volle intentie is om op die plek gewoon te laten staan. Alleen hebben we ook gezegd bij bouwen, dan moet er gewoon standaard een check plaatsvinden op de kwaliteit van de bomen. En als die inderdaad gewoon gezond zijn, dan blijven ze staan. Mocht blijken dat er een boom is die niet in gezonde staat is, dan zou het kunnen zijn dat die verwijderd moet worden. Maar dan zullen we zorgen dat er natuurlijk gewoon een andere boom weer voor in de plaats komt. Dit is voor ons duidelijk dat de wijk, die bomen veel waarde toe kent en inderdaad staat daar ook goed, zit ook niet in de weg voor het bouwen van de woningen. Dat moet u vooral binnen die context zien. Even kijken hoor. De tijdlijn heb ik het over gehad. Ik denk dat ik dan alle aspecten wel benoemd heb. En ik weet niet of ...

Mevrouw Smid-Marsman: Zal ik over de Woo nog wat zeggen?

De heer Burggraaf: Ja, is goed.

De voorzitter: Ja, mevrouw Smid-Marsman.

Mevrouw Smid-Marsman: Misschien nog even over de Woo-verzoeken, en ook gekoppeld aan het beeld dat er geen haast meer op het project zou zitten. Die is er wel degelijk. Zoals de wethouder al aangaf, is het een beetje dominosteentjes, ook met de ontwikkelingen hier in het gebied. Maar het is een relatief klein team, die voor een aantal verschillende locaties op dit moment de aanbesteding moet doen en de begeleidingscommissies moet doen, artikel 39-vragen, een Woo-verzoek. En dan moet je schipperen. Dat betekent dat je soms ervoor kiest om in het proces wat te vertragen.

We hadden gehoopt dat we op tijd zouden zijn met het beantwoorden van de Woo-verzoeken, maar bij het laatste nakijken van alle aangeleverde informatie constateerden we dat met name bijvoorbeeld Whatsapp-verkeer en een aantal documenten niet meegenomen waren. En aangezien we weten dat er zorg is over de transparantie, wilden we graag onze informatie in een keer goed doen. En hebben we ervoor gekozen om dat te doen. Wellicht dat het achteraf verstandiger was geweest om te zeggen, hier hebt u alvast twee derde en de laatste derde komt dan over een week of twee. Dat hebben we niet gedaan. Maar uiteindelijk heeft dat tot een vertraging geleid. Maar ik wil wel benadrukken dat er absoluut geen sprake is van minder haast. En zelfs in dien aard dat het team momenteel zo erg belast is dat een aantal mensen ook gezegd hebben dat ze de opdracht teruggeven en niet meer aan deze klus willen werken. Daarom gaan wij ook op zoek naar een aantal nieuwe mensen.

De voorzitter: Dank voor uw bijdrage. Ik kan me voorstellen dat dit alles wat aanleiding geeft tot vragen. En voor we daartoe overgaan, wil ik even kijken wie daar allemaal behoefte aan heeft, aan het stellen van een vraag. Mevrouw Koene, mevrouw Van Vugt. Dat is toch wel een zeer breed gedeelte behoefte. Dan constateer ik tegelijkertijd dat het al 22.15 uur is en deze commissie eigenlijk stond tot 22.30 uur. Dan wil ik toch een ordevoorstel doen, voor we aan het vragenrondje beginnen, om langer door te gaan dan 22.30 uur, want anders dan halen we gewoon alle vragen niet. Bent u daarmee akkoord?

De heer Kuijper: Even nog een vraag vanuit de bewoners? Ik heb net een vraag gesteld over de subsidie van 5,5 miljoen. Ik begreep ook dat deze vraag nog niet beantwoord is door de wethouder.

De voorzitter: Is dat iets waar de wethouder nog op in kan gaan?

Mevrouw Smid-Marsman: Nee, daar kan ik dan ook wel een antwoord over geven. Dat is niet relevant of het flexwoning is of een tijdelijke woning. Het gaat om de transitiekosten die wij maken. Als u een mailtje stuurt naar het departement, maken wij ons geen zorgen dat dat van effect is op de subsidie.

De heer Kuijper: Daar ben ik mee bezig. Dank je wel.

De voorzitter: Dank voor uw antwoord. Laten we dan wat vragen vanuit de commissie doen. En dan ga ik gewoon, omdat er zoveel vragen leven, het rijtje af. En ik zag mevrouw Stolk al aan de microfoon. Laten we bij mevrouw Stolk beginnen. En liefst één vraag. En dan gaan we het rondje af. En dan zien we hoeveel tijd we nog over hebben. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ik heb er meerdere.

De voorzitter: Kies er één.

Mevrouw Stolk: Maar ik zal me proberen te beperken tot twee.

De voorzitter: Nee, kies er alstublieft één, want het wordt echt krap.

Mevrouw Stolk: Waarom staat er in het raadsvoorstel dat het over flexwoningen gaat? En waarom zijn de spelregels veranderd tijdens het spel? Daar wil ik echt een duidelijk antwoord op. Want als we het hebben over modulair, ga je die dan ook verplaatsen?

De voorzitter: De vraag, is er sprake van andere spelregels?

De heer Burggraaf: Voorzitter, allereerst zou ik het beeld weg willen nemen dat hier sprake zou zijn van een spel. Er is geen spel. We gaan hier zorgen dat voor Oekraïners er een goede vervolg opvangplek is. En dat we daarna ook woningen hebben die een goede toevoeging zijn voor de woonvoorraad van Dordrecht, zodat ook andere woningzoekenden uit Dordrecht er uiteindelijk gebruik van kunnen maken. Dan voor wat betreft de flexwoningen. Daarvan heb ik aangegeven dat we in beide stukken ook hebben toegelicht wat de definitie van een flexwoning is. Zoek ook bijvoorbeeld eens naar een subsidie die de provincie Zuid-Holland verstrekt op de flexwoningen. En die noemt dan dat een van de elementen zou moeten zijn dat er bijvoorbeeld tijdelijk een groep inwoont. Dat is hier het geval, want de Oekraïners komen daar niet permanent in te zitten. Ik heb verwezen naar de slide die ook in die bijlage zit. En dat staat gewoon toegelicht wat er onder dit soort woningen verstaan kan worden. En er zijn heel veel technische vragen bij de behandeling door uw raad gesteld, voordat we in de raad het besluit gingen nemen. En daar hebben we ook in toegelicht dat voor wat betreft de woningbestemmingslocaties er ook sprake kan zijn van permanente bouw. Dat is informatie die we allemaal aan u gegeven hebben, voordat u het besluit in de raad genomen heeft rondom dit voorstel. Ik heb wel aangegeven, ook in de begeleidingscommissie, je gaat natuurlijk ook evalueren, hoe zou je het een volgende keer communiceren? En daarvan heb ik gezegd, ik kan me heel goed voorstellen als je ziet hoe wij hebben gecommuniceerd rondom het moment van die vijf plekken, hebben we het over tijdelijke woningen gehad, omdat het natuurlijk op andere plekken wel het geval is, dat ik denk, ik snap heel goed dat het beeld is ontstaan ook bij het Kipling-erf dat het tijdelijke woningen zou zijn. Maar dat is niet wat we op deze plek gaan realiseren.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De heer Burggraaf: Dat neem ik mee voor een volgende keer. Kunnen we nog wat preciezer in communiceren. Maar nogmaals, voor de besluitvorming verwijs ik u echt naar alle stukken die erbij zitten, waar we nadrukkelijk ook hebben toegelicht dat op die plekken waar een woonbestemming is ook permanente bouw mogelijk is.

De voorzitter: Een hele korte vervolgvraag van mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik heb alle stukken en verslagen nagelezen, die zijn ook bijgevoegd door de griffie, waarin staat dat het tijdelijke flexwoningen zijn voor vijftien jaar. Ik zou de wethouder aan willen geven om toch nog eens een keer de stukken na te

lezen, de verslagen na te lezen van alle raads- en commissieleden. De griffie heeft het bijgevoegd. Ook in het raadsvoorstel staat flexwoningen.

De voorzitter: Ik zie een aanvulling van mevrouw Van Vugt-Roose. Een aanvullende vraag zelfs.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dan wil ik mevrouw Stolk toch vragen om ook echt alles te lezen. Want ik heb na de eerste vergadering al technische vragen gesteld, waar deze vraag ook in zit. En daar is heel duidelijk antwoord op gegeven dat het om plekken met woonbestemming gaat, om permanente woningen met een lange levensduur. Het flex slaat op de manier van bouwen. Het heeft er echt vanaf begin af aan in gezeten. En ik snap best dat mensen het daar moeilijk mee hebben, maar het is niet zo dat het niet duidelijk was. Ik wil u vragen om dat gewoon echt nog even te lezen.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik word nu aangesproken. Ik wil ook wel even graag reageren daarop. Kijk, het is natuurlijk de wens van de gedachte. En ik snap dat het CDA heel graag die flexwoningen op het Kipling-erf wil hebben.

De voorzitter: Nu wordt het een politiek debat, waarin we elkaar allerlei posities gaan toedichten. Dat gaan we mooi niet doen. De wethouder heeft aangegeven wat volgens hem de feiten zijn over de tijdelijkheid van de woningen. Daar kunt u een mening over hebben. Maar die mening hoort niet in deze commissie thuis. Dat moet ik dan toch aangeven.

De heer Kuiper: Voorzitter, ik wil daar even een ding op reageren. De wethouder geeft net aan dat een voorwaarde is dat de woningen verplaatsbaar moeten zijn. Als dit woningen zijn die voor altijd blijven staan, zijn ze dan verplaatsbaar? Dan kun je het hebben natuurlijk, ze zijn verplaatsbaar, want we bouwen ze modulair, je zou ze in theorie kunnen verplaatsen. Maar wordt dat bedoeld met verplaatsbaar, of is er bedoeld dat je ze ooit weer weghaalt?

De voorzitter: Ik vat dit op als een vraag aan de wethouder. De wethouder.

De heer Burggraaf: Voorzitter, ik verwijs nogmaals naar hetgeen wat we bij de vragen als antwoord hebben gegeven. En dan hebben we ook gezegd dat woningen langer, tussen haakjes, permanent op een locatie blijven staan als er een woonbestemming is. En aan die definitie geven we gevolg.

De voorzitter: Hier leven meningen over.

De heer Kolkilic: Voorzitter.

De voorzitter: Dat is duidelijk. Maar over die meningen ... Als het gaat over dit onderwerp, eigenlijk wil ik hier een klap op geven. De wethouder heeft aangegeven wat volgens het college het antwoord is.

De heer Kolkilic: Het is geen mening. Het is een feit. Ik zal niet te veel zeggen, want dat is een geheim document. Alleen ik zie bij bepaalde adressen heel duidelijk staan, exploitatieduur vijftien jaar.

De voorzitter: Daar nemen we kennis van.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter.

De voorzitter: Maar dit is een beeldvormende sessie waarin u informatie verzamelt.

Mevrouw Kamphuis: Dat klopt.

De voorzitter: U heeft informatie verzameld. Op basis daarvan vormt u een oordeel. Daar gaat u mee de toekomst in.

Mevrouw Kamphuis: Maar ik wil even ingaan op de wethouder, voorzitter, als dat mag?

De voorzitter: Nee, eigenlijk niet. Eigenlijk wil ik door naar de vraag van de heer Stam.

Mevrouw Kamphuis: Het gaat wel over de definitie van een flexwoning.

De voorzitter: Ik denk dat daar wel genoeg over gewisseld is inmiddels.

Mevrouw Kamphuis: Nee.

Mevrouw Pichel: Mag ik er een ordevoorstel voor doen misschien, voorzitter?

De voorzitter: Dat mag. Een ordevoorstel van mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Ik weet niet of ik hem helemaal scherp kan hebben, maar deze discussie gaan we hier ook niet oplossen. Dat mag duidelijk zijn. Wellicht is een ander punt ... Want dit gaat niet over een mening, wel of niet of vinden we dat het er moet komen of vinden we dat het er niet moet komen? Maar de vraag is eigenlijk, is er een discrepantie tussen wat er in de stukken staat wat wij hebben gelezen en wat het daadwerkelijk is en wat het blijkt te zijn? En dat is een heel ander onderzoek natuurlijk. Dat is inderdaad niet voor vanavond.

De voorzitter: En wat is uw ordevoorstel?

Mevrouw Pichel: Om daar uiteindelijk iets van een vervolg aan te geven of dat de griffie iets kan uitzoeken, dat we dingen kunnen nakijken achter de schermen. Want er zijn een hoop vragen en een hoop dingen waarvan we zeggen, het staat er wel, het staat er niet, dit wordt bedoeld, dat wordt bedoeld. Daar hebben we niks aan met elkaar natuurlijk. En dat mag wel even boven tafel komen. En of dat met hulp van de griffie ... Maar dan kijk ik ook even de griffier aan van, suggestie? En de rest, misschien heeft iemand anders een suggestie, maar hier vanavond gaan we dat niet oplossen.

De voorzitter: Helder. Vindt u het goed dat we daar bij het afsluiten van de vergadering op terugkomen hoe we daarmee verder gaan? Ja? Dan ga ik nu door met de heer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Pichel ging voor mevrouw Stam, om uw woorden te gebruiken. Een beetje lastige discussie. Maar als ik de bewoners heb gehoord, heb ik eigenlijk wel een vraag.

Daar is in zo'n begeleidingscommissie gezegd, of je kijkt naar het verschil tussen flexwonen of modulair, daar kunnen we uren over debatteren. Maar er is gezegd, sorry, dat is een foutje. Hoe kijkt de wethouder aan tegen een ambtelijk apparaat dat bij bewoners, waar u misschien bij bent geweest, dat er wordt gesproken over een foutje? Ik vind dat ten opzichte van bewoners eigenlijk not done.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Voorzitter, ik kan er moeilijk over oordelen, omdat ik zelf niet bij die commissie of tenminste bij die vergadering ben geweest, waar dat gesprek over is geweest. Dat ik begrepen heb dat dat in ieder geval andere herinneringen zijn van dat gesprek, waarvan ik begrijp dat het taalfoutje of foutje nooit genoemd is. Ik kan alleen spreken over het moment dat ik zelf in de begeleidingscommissie ben geweest. Ik ben er nu twee keer geweest. En daar heb ik ook toegelicht ... Nogmaals, de begripsverwarring heb ik ook aangegeven, ik snap de verwarring die er is als het gaat om het feit dat je met vijf locaties communiceert en er ook tijdelijke woningen bij zitten. En daarvan heb ik ook gereflecteerd en gezegd, als je een volgende keer weer zoiets zou doen, vind ik dat we daar nog scherper in hadden kunnen communiceren waardoor die verwarring niet was ontstaan. Maar goed, heb ik ook toegelicht dat het flexwonen of flexwoning an sich is niet een hard begrip, in de zin van dat het ergens staat wat het exact is. Het is hetgeen wat we in de context hebben toegelicht, wat eronder verstaan wordt. En ik vind het heel jammer dat dat zoveel verwarring heeft gegeven. En dan moet je altijd voor jezelf ook weer even kritisch evalueren voor een volgende keer, waar kan je daar een volgende keer scherper in communiceren om dat soort verwarring te voorkomen?

De voorzitter: Dank voor dat antwoord.

De heer Kuijper: Ik wilde graag iets zeggen.

De heer Stam: Heel gebruikelijk ...

De voorzitter: Maar anders wordt het telkens tussen de wethouder en de heer Kuijper. Dat is niet de bedoeling.

De heer Kuijper: Zeker. Maar even als reactie daarop.

De voorzitter: Nee, u krijgt niet het woord van mij. Dank u. De heer Stam, heeft u een vervolgvraag?

De heer Stam: Een opmerking. Staat gewoon in het verslag dat het gezegd is. Wat dat betreft, het antwoord is keurig ...

De voorzitter: Heeft u een vervolgvraag?

De heer Stam: En ik weet het onderscheid tussen flexwoningen en modulair inmiddels ook wel. Maar het gaat erom dat er bij bewoners wordt gesproken over een foutje of over ... Dan denk ik, wat is er dan fout? Waarom zegt de organisatie dat?

En ik snap dat de wethouder er niet bij is geweest, maar het komt heel vreemd over ten opzichte van de stukken die wij hebben gelezen en de gesprekken die we hebben gevoerd over vijftien jaar. En bij bewoners wordt gesproken over een foutje.

De voorzitter: Ik hoor daarin niet direct een vervolgvraag voor de wethouder. Maar u bent het wel met elkaar oneens. Daar moeten we dan in het vervolg misschien wat mee. De heer Aarden.

De heer Aarden: Ik begrijp dat bomen worden vervangen. Worden ze ook vervangen door eenzelfde soort omvang bladerendek?

De voorzitter: Als dat al bekend is. De heer Burggraaf.

De heer Burggraaf: Voorzitter, dit is een erg als/dan-vraag. Want nogmaals, misschien, en dat hoop ik, dat als het eenmaal zover is dat die bomen gecontroleerd worden en er geconstateerd wordt, ze zijn allemaal gezond, ze hoeven ook niet vervangen te worden. Nogmaals, het groen wat er is, daar wordt veel waarde aan gehecht door de omgeving. Dat snappen we. Dat belang zien we. En we zullen zorgen dat in de uiteindelijke uitvoering daar een volwaardige groenvoorziening blijft. En hopelijk kunnen dat gewoon de bomen zijn die er nu staan en blijkt zo meteen gewoon dat ze allemaal gezond zijn.

De voorzitter: Check. Een korte vervolgvraag, de heer Aarden?

De heer Aarden: Ja. Worden de bewoners daar ook bij meegenomen? Als ze ziek zijn en ze moeten worden vervangen, worden de bewoners daarbij meegenomen?

De voorzitter: De heer Burggraaf.

De heer Burggraaf: Uiteraard.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, heeft u een vraag? Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Ging sneller dan ik dacht. Waar ik een vraag over heb aan de wethouder is eigenlijk dat ik wel merkte dat er een verschil was in uitgangspunten bij aanvang van de begeleidingscommissies tussen de bewoners en de ambtenaren die daar waren. De ambtenaren dachten eigenlijk, we kunnen starten met de begeleidingscommissie, terwijl de bewoners, en met name van Kipling-erf gewoon nog heel veel vragen hadden en iets wat ik misschien toch wel weerstand mag noemen. Wat heeft de wethouder daarover te zeggen met betrekking tot de aanpak van deze commissies, waar zeker de eerste keer ook geen onafhankelijk voorzitter aanwezig was, en het verdere verloop van het proces? Want de emoties waren al hier. En als dan die afstemming ook niet helemaal lekker is, zou ik graag ook even zijn reflectie daarop willen.

De voorzitter: De heer Burggraaf.

De heer Burggraaf: Voorzitter, ik constateer in ieder geval dat het heel lastig is om met elkaar op een ... Om eigenlijk met elkaar te spreken op een manier waar er onderling

vertrouwen is, laat ik het even zo zeggen. En dat zit hem deels in het feit dat de bewoners zijn daar ook heel transparant over. En ik heb gezegd, dat begrijp ik, dat standpunt kan je hebben. En zeggen, het liefst willen wij gewoon überhaupt geen woningen op dat grasveld en willen we er geen woningen hebben. Als het wel is, dan het liefst tijdelijk. En dan als laatste, we praten mee, want als het toch gebeurt, dan willen we in ieder geval met de zorgen die wij hebben, dat die kenbaar zijn en zo goed mogelijk worden meegewogen in de uiteindelijke realisatie. En dat blijft de onderstroom die in het gesprek blijft lopen in een begeleidingscommissie. En ik kan niks anders zeggen dan zorgen dat je vanuit de gemeente daar altijd transparant aan tafel zit en transparant bent in alles wat je doet en in alle afwegingen die je maakt. En elke keer aan de bewoners vragen of ze daarin willen vertrouwen dat we dat proces zo transparant doorlopen en dat met ook deze intenties doen. En dat blijft af en toe twee stappen vooruit en weer een stap terug, omdat er ook verschillende belangen zijn, denk ik. Maar goed, nogmaals, dat gebeurt met alle oprechte en goede intenties.

De voorzitter: Helder. Een vervolgvraag. Ik wil u onder de aandacht brengen dat het ook mogelijk is om vragen te stellen aan alle gasten die wij hier vandaag aan tafel hebben. Dat is iets om in overweging te nemen wellicht. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Nog even een vraag naar aanleiding van wat de wethouder zei. Ik merk dat ook wel, gewoon de wens voor die transparantie en om het op die manier aan te vliegen. Ik weet ook dat de wethouder niet bij die eerste begeleidingscommissie was. Mijn vraag is ook eerder gericht ... Was de aanpak goed doordacht en waren de juiste mensen op de juiste plekken gezet? Want je merkt, op een gegeven moment kunnen gesprekken wel weer anders gaan lopen. Maar ik ben altijd op zoek naar dat punt wanneer iets breekt en dan dat het volledig uit de hand loopt. Dan denk ik, kunnen we terug om te kijken van, hebben we daarvan geleerd? Zodat we het niet blijven herhalen. Dat vind ik zo belangrijk.

Mevrouw Smid-Marsman: Misschien is het wel goed om hier ook even het volle brede spectrum te bekijken, want er zijn meerdere begeleidingscommissies. Een aantal gaan goed. Een aantal is van gezegd, we wachten tot het iets concreter is, maar hebben we ook input. Wat je hier ziet, is wat de wethouder net al zei, dat eigenlijk bij de start al verschil van opvatting is, omdat de ambtelijke organisatie, ook conform de opdracht van raad en college, een begeleidingscommissie start met als opdracht het praten over de inpassing van een besluit. En wat ook hier vanavond gezegd werd en wat bij het begin van de begeleidingscommissie besproken is. Een aantal bewoners zeggen, maar eigenlijk willen wij überhaupt eerst nog weer het gesprek over, moet dit wel? Hoe kan dit? De vraag die je je moet stellen is, als er dermate verschil van opvatting is, is een begeleidingscommissie dan een goede plek om dat gesprek met elkaar te voeren? Want eigenlijk ben je twee gesprekken door elkaar aan het voeren. Eén meer formele, die eigenlijk nog verder weg is, want voor deze locatie geldt dat u een bestemmingsplan hebt vastgesteld, waarbij gewoon permanente bewoning in deze opvang mogelijk is. En dan zit je in een hele andere positie.

En als je dan nog bezwaar moet maken, zit je in een andere lijn. En een begeleidingscommissie waar je veel meer met elkaar het gesprek had, wat ik net ook hoorde van, bij het Schippersinternet, waar je kijkt, hoe ziet er dan uit? Hoe gaat het

dan? Kunnen we nog wat met routing doen? Of zoals bij het Kipling-erf, kunnen we wat met parkeren doen?

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Nee, ik wil eigenlijk door naar een vraag van de heer Katif.

Mevrouw Stolk: ik wil even ... Want dat ging net over het bestemmingsplan, waar mevrouw Marsman het over heeft. Ik zou graag dat bestemmingsplan ter inzage willen hebben, want ik kan dat namelijk nergens vinden.

De voorzitter: Daar kunt u vast mee geholpen worden.

Mevrouw Stolk: Of in ieder geval de wijziging van het bestemmingsplan. Ik zie mevrouw Koene ook knikken. Die wil dat ook hebben.

De voorzitter: Mevrouw Smid-Marsman knikt. Komt eraan. Kunnen we dat als een soort toezegging noteren dat dat ... Yes. De heer Katif.

De heer Katif: Voorzitter, het is voor mij helder, er zijn heel veel communicatieproblemen. En ik ga daar geen vragen over stellen. Ik hoor het wel even aan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Heer? Geen vraag. De heer Uysal.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. We hebben van de bewoners van de Vlijkade en ook het Schippersinternaat gehoord dat zij het nut en de noodzaak inzien van de realisatie van flexwoningen. Maar ik heb de bewoners van het Rudyard Kipling-erf daar niet over gehoord. En ik zou graag daar een reflectie over willen horen van de bewoners van, hoe kijken zij nou naar het proces rondom de opvang van vluchtelingen van de Oekraïners?

De voorzitter: In de context van de voortgang? De stand van zaken dan. Om het even bij de orde van deze vergadering te houden.

De heer Kuijper: Wij zien heel erg dat er noodzaak is voor de opvang van vluchtelingen. In de insprekdagen dat we hier waren, hebben we verschillende opties genoemd, die ook mogelijk onderzocht konden worden. Daarmee wil ik laten zien, wij zijn niet tegen Oekraïners. Wij zijn tegen de woningen bij ons. Want ons grasveldje heeft ook een waarde die we toen ook benoemd hebben. Dat is de reden waarom wij het grasveldje graag willen behouden. Dat is het eerste stukje wat je aangeeft. Het tweede stukje is wat ik daar ook heb aangegeven, is het geld dat wij investeren in het bouwen van de woningen zouden we ook kunnen zeggen, we hebben een aantal woningen in Dordrecht die gerenoveerd moeten worden, waar nu niemand woont. Steek dat geld in die renovatiewoningen.

Ga daar de Oekraïners in huisvesten. Heb je een bredere dekking. En zorg je dat je die vier woningen die je bij ons wil plaatsen breder over de stad kan verdelen en op een betere manier, waardoor je ook de woningen die nu niet bewoond worden weer bruikbaar kan maken.

De voorzitter: Een helder antwoord. Mevrouw Van Vugt-Roose.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Even een korte vraag aan de ambtelijke organisatie. Er zijn mensen weggelopen, hoor ik? Ik maak me daar wel zorgen over. Wat voor consequenties gaat het op korte, maar mogelijk ook op langere termijn hebben?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Smid-Marsman: Voor het project hebben we voor een deel al weer vervanging geregeld, gewoon omdat dat moet, want anders lopen we ook in de tijd klem. Voor een aantal vacatures geldt dat nog niet. Gaan we dat ook op korte termijn regelen. Maar het doet iets voor een organisatie, als ook nu weer vanavond er toch af en toe een ondertoon insluipt dat ambtenaren een eigen agenda hebben, niet de waarheid zeggen, dat soort zaken. Dat doet gewoon wat met medewerkers. En daar maak ik me wel zorgen over. Punt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Kolkiliç.

De heer Kolkiliç: Ik zou met schriftelijke vragen komen, voorzitter. Maar het laatste wat u zei, kunt u daar wat uitgebreider eigenlijk iets over zeggen? Ik begreep het niet helemaal.

Mevrouw Smid-Marsman: Dat vind ik het ingewikkelde. Oorspronkelijk was ook het verzoek of de ambtelijke organisatie hier aan tafel zou komen zitten, de medewerkers. Wat er net een beetje gebeurde tussen de wethouder en een van de sprekers, was een debatje, wat is het nu, welles, nietes, hebt u dit wel gezegd, hebt u dat wel gezegd? Ik vind dat je dat van een ambtenaar in deze setting niet mag vragen. Ik wil best met u een gesprek voeren, maar niet in alle openbaarheid over medewerkers, over allemaal dat soort zaken, want dat vind ik gewoon heel ingewikkeld. Het gaat over personen.

De voorzitter: Helder. De heer Gorter.

De heer Gorter: Dank u, voorzitter. Ik heb voldoende gehoord.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Voorzitter, kijk, een aantal dingen zijn misschien zoals ze zijn. Dat weet ik ook niet. Er zijn nog een aantal dingen die uitgezocht gaan worden over die flexwoningen, tijdelijke woningen, om toch na te kijken. Het bestemmingsplan, enzovoorts. En een aantal dingen staat misschien wel of niet vast. Maar wat voor mij zo belangrijk is, want ik hoor toch wel een beetje verschillende geluiden ... Ik hoor hier misschien wat luchtiger dan aan de andere kant van de tafel.

Maar wat hebben de verschillende begeleidingscommissies nodig om de volgende stappen in het proces ook gewoon weer op een constructieve manier proberen mee te doen? Bij het Schippersinternaat hoorde ik iets van, er is toch nog wel wat onzekerheid. Wat hebben de verschillende begeleidingscommissies nodig, of ze dat kunnen aangeven, om de volgende stappen te zetten om constructief mee te kunnen blijven doen?

De voorzitter: De heer Kuijper.

De heer Kuijper: Wij hebben nodig, eerlijkheid en transparantie. Dat is één. Wij hebben nodig van jullie als raad, jullie hebben ons ingeschreven als begeleidingscommissie, maar wat is onze speelruimte? Waarin mogen wij meebeslissen en waarin mogen wij niet meebeslissen? Waarin zijn wij toevoorder? Zijn wij uiteindelijk degenen die bepaalde beslissingen mogen maken of liggen die nu ondertussen bij Trivire? Dat zijn dingen waar wij als begeleidingscommissie behoefte aan hebben. Hetzelfde is met, is dit een flexwoning of een modulaire woning? Wat zijn de juridische termen? Wij hebben gevraagd, we willen graag dat een jurist van de gemeente kijkt, ligt er een juridische lading op dat woord? Betekent dat vijftien jaar? Toen is ons teruggekoppeld, de vergadering daarna, daar hebben we niet meer naar gekeken. Dat soort dingen zorgt er voor ons voor dat er wantrouwen komt richting de gemeente en richting de begeleidingscommissie die daar ondersteuning aan geven. Wij willen gewoon duidelijkheid, wat kunnen we? Waarin kunnen we meebeslissen?

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Koene: Voorzitter, mag ik nog ...

De voorzitter: Maar misschien wilt u van de andere locatie ook? Mevrouw Swift.

Mevrouw Swift: Het stukje transparantie en ook gewoon ferme afspraken. Zeggen, dit gaat er nu gebeuren. Tot nu toe hebben we eigenlijk in vergaderingen gezeten van, we denken dat het die kant op gaat. En dan kom je zes weken later. En dan gaven ze aan de andere kant nog steeds geen uitsluit. Het voelt erg dat jullie ook in een hele grote brij aan het roeren zijn. En je komt dingen tegen. En dat gebeurt natuurlijk met planningen. Maar dat je dan ook denkt, hadden we ook nog niet aan gedacht. Het geeft geen vertrouwen. En bij ons geeft het een stukje vertrouwen, omdat we zien ... Nou vertrouwen, maar dat we zien dat er in ieder geval verbouwd wordt in het internaat. Daar komen inderdaad dan eind maart mensen in. Dat is de voortgang die we zien. Maar alles eromheen ... En dan zijn flexwoningen bij ons een onderdeel. Maar wij hebben natuurlijk geen woonbestemming. Daarom blijven het ook echt flexwoningen bij ons. Maar ook daar, we weten gewoon niet hoeveel het er worden, waar ze komen te staan. En gewoon concrete afspraken op een gegeven moment. Wil jij er nog iets aan toevoegen?

De heer Leferink: Zeker.

De voorzitter: De heer Leferink.

De heer Leferink: Dank je wel. Een aanvulling. Ik hoop dat als het proces vordert en de mensen er ook echt wonen dat dan niet het besluit wordt genomen, geen begeleidingscommissie meer, maar toch even door te gaan, omdat dan juist het proces ontstaat dat je aan elkaar moet gaan wennen en elkaar kennismaken, et cetera. Ik hoop dat we dat niet alleen maar bekijken vanuit de bouwkundige kant, maar ook vanuit de kant dat er uiteindelijk een relatie met de Oekraïners moet worden opgebouwd.

De voorzitter: Dank u wel voor deze toevoeging. Heeft u nog een vervolgvraag? Nee? De heer Van der Net. Dat is helemaal goed. De heer Schiettekatte.

De heer Schiettekatte: Als ik de wethouder goed begrepen heb, dan wordt de begeleidingscommissie voor onze omgeving nog opgestart. Op dit moment zien wij concrete plannen voorliggen en gaan we ervan uit dat zodra die verder ontwikkeld worden dat we daar constructief over zullen gaan spreken.

De voorzitter: Heeft u een vervolgvraag?

Mevrouw Koene: Nee, ik heb alleen nog een korte vraag aan de wethouder. Of hij een reflectie ... Want ik hoorde daarnet iets over de bemensing per woning. Of de wethouder daar een reflectie op kan geven hoe dat zit.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Voorzitter, dat kan ik. Dat is ook namelijk hetgeen wat ik in de begeleidingscommissie daarover verteld heb. En dat is dat dat we in deze fase nog niet zover zijn dat we precies kunnen zeggen wie daar komen te zitten, anders dan dat ... Als het gaat over het Kipling-erf hebben we gezegd, het is een omgeving wat vooral geschikt is voor gezinnen. Daar zullen gezinnen komen in die huizen. En ik heb daar ook toegelicht dat wij in Crownpoint een goede begeleiding hebben zitten. De bewoners eigenlijk allemaal gewoon goed kennen. En dat we graag die huizen zo goed mogelijk, de plekken zo goed mogelijk willen benutten. Want het is zonde om plekken open te laten als die wel ingevuld kunnen worden. En ik heb daar het voorbeeld gegeven, je kan je voorstellen dat er misschien kinderen zijn met een moeder die weer heel goed omgaat met een andere moeder met kinderen, of die misschien iemand is die af en toe op de kinderen past. Kortom, je zoekt naar een combinatie binnen een huis van mensen die al elkaar kennen, of in ieder geval goed met elkaar matchen. En daar zullen we ook uiteindelijk, als eenmaal mensen in de woning zitten, alert op blijven of de situatie tot een goede woonsituatie, leefsituatie in de omgeving brengt. En als dat niet zo is, als er toch opeens onverhoopt misschien dan binnen zo'n woning met elkaar niet zo goed botert, dat we daar ook vervolgens weer op kunnen ingrijpen. Want de doelstelling is dat we dat we mensen, Oekraïners, een betere plek kunnen geven dan dat ze nu hebben. En dat we voor de omgeving, waar ze komen te wonen ... Dat dat ook een prettige omgeving is en dat de omgeving daarin, dat is wat de mijnheer van het Schippersinternaat ook meegeeft, dat daar ook een goed buurmanschap, zal ik maar even zeggen, burens ontstaat. Daar is ons veel aan gelegen. Daar zullen we ook zeker in investeren in het vervolgtraject.

De voorzitter: De heer Van der Net. Dan wil ik even inventariseren of er nog vervolgvragen leven binnen de commissie. Bij mevrouw Koene zie ik die. Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Voorzitter, dank. Ik had er nog één voor mevrouw Smid. Want u zei, over bepaalde dingen is de begeleidingscommissie niet de plek om daarover te spreken. Als er toch behoefte zou zijn, binnen een begeleidingscommissie, om daar wel over te spreken, is er dan een idee over hoe dat zou kunnen?

De voorzitter: Mevrouw Smid.

Mevrouw Smid-Marsman: Volgens mij is het dan niet een begeleidingscommissie, maar heeft het gesprek dan een andere functie. En dan moet je daar ook op inzetten. De vraag is dan wel hoe je het verwachtingenmanagement regelt. Kijk, voor ons is steeds het uitgangspunt geweest dat er een aantal besluiten liggen die gewoon de basis zijn om dingen te doen. En dat is voor de Vlijkade een bestemmingsplan en besluit voor de raad. Het klinkt misschien een beetje rot, maar ik bedoel het niet rot, maar voor ons is de vraag of een gepasseerd station. Als je dat gesprek wel wil voeren, dat kan, maar ik zou bijna zeggen, dan moet u het gesprek aangaan over het bestemmingsplan.

Mevrouw Koene: Even, voorzitter. Ik bedoelde niet of hoor. Ik bedoel, maar het ging meer om van, als je op een andere manier inhoudelijk met elkaar wil praten wat dan wel eventueel het podium daarvoor zou kunnen zijn. Maar goed, dat komt dan misschien wel op een later moment.

De voorzitter: Ik denk dat alle vragen vanuit de commissie dan op dit moment beantwoord zijn. Dan hadden we nog een ordevoorstel van mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Mag ik nog even snel een checkvraag stellen, als laatste? Want ik weet even niet of dat helemaal zo is.

De voorzitter: Ja, dat mag.

Mevrouw Pichel: Want we hadden het ook een tijdje geleden gehad over een onafhankelijk voorzitter bij die begeleidingscommissie. Is die er nu? Is dat geregeld? Oké. Dat wilde ik even ...

De voorzitter: Mevrouw Smid-Marsman.

Mevrouw Smid-Marsman: Begeleidingscommissies zijn ons reguliere werk. Op het moment dat het zo wordt dat de gemeente niet meer in staat is om haar eigen voorzitter van een begeleidingscommissie te leveren, dan wordt het wel heel complex. Wat we wel gedaan hebben, is gezien de verhoudingen op deze ene specifieke, want dat blijf ik maar benadrukken, we hebben het ... Er zijn meerdere commissies. En de discussie spitst zich toch een beetje toe op deze ene. Hebben we wel gezegd, het is verstandiger om niet de projectleider of iemand die in het project zit voor het vervolg als voorzitter van die bijeenkomsten te vragen.

Omdat die moet inhoudelijk antwoorden en het gesprek managen. En bij een wat moeilijker gesprek kan je dat beter leggen bij iemand die niet in het project betrokken is. We hebben wel degelijk iemand anders gevraagd, wel vanuit de gemeentelijke organisatie, maar niet betrokken bij het project.

De voorzitter: Ik zag dat de heer Kuijper ook op deze vraag wilde reageren.

De heer Kuijper: Het ging er eigenlijk om, er is geen onafhankelijk voorzitter, zoals toen is aangegeven. Er is een afhankelijk voorzitter. Maar ze doet wel zoveel mogelijk haar best. Laten we dat eventjes zeggen.

De voorzitter: En mevrouw Baldé.

Mevrouw Baldé: Ik wilde graag nog heel even, omdat we anders doorgaan met het andere, de transparantie en eerlijkheid wat zeggen, naar aanleiding van wat voorbeelden.

De voorzitter: Dan moet ik even, vrees ik, de commissie aankijken of u dat goedvindt. Gaat uw gang.

Mevrouw Baldé: Even om vanuit het standpunt van de bewoners kenbaar te maken van, waar lopen we tegenaan en waarom is het zo? Vaak met struggles. En dat heeft bijvoorbeeld te maken ... Het was, waarom krijgen wij van die hele grote woningen? Antwoord, omdat het kan. We hebben liever tweelaags. Is daar iets in mogelijk? Niets. Dan wordt er tegen ons zegt in de vergadering, maar jullie mogen meebeslissen over de voorkant, want waar je tegenaan kijkt, of het hout moet worden of steen of iets van dien aard. En dan krijgen we van de laatste vergadering te horen, gewoon van Trivire, het wordt steen. Het is wel duurder hoor, maar dat doen we voor jullie. Maar we hebben weer geen inspraak. Het feit vier tot zes mensen. De volgende vergadering zes tot acht mensen. Kijk, dit geeft ons een beeld waarom we zeggen, het geeft geen duidelijkheid. Ergens is er niet iets open en eerlijks naar ons. En dat is wat wij eigenlijk alleen maar gewoon verlangen op zo'n vergadering. Dat wilde ik even kwijt.

De voorzitter: Dank u wel voor uw aanvulling. Dan gaan we als commissie besluiten over het vervolg. En daar heeft mevrouw Pichel een aanzet toe gegeven met haar ordevoorstel. Dat ging over de definitie van een flexwoning die is gehanteerd in de raadsvoorstellen en die nu wordt gehanteerd. En ook gerelateerde aspecten als modulair, tijdelijk en verplaatsbaar zijn voorbijgekomen. En zijn er andere commissieleden die misschien op dat ordevoorstel willen reageren? Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ik wil nog even aanvullen dat het gewijzigde bestemmingsplan in ieder geval onze kant op komt. En ik wil even een wat technische vraag stellen. Kunnen wij als commissie zelf juridisch laten toetsen? En dat is even een vraag aan de griffie. Daar hoeft nu niet direct een antwoord op te komen, maar ik wil dat wel graag weten of wij als raad zelf juridisch kunnen laten toetsen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Voorzitter, even een aanvulling. U noemde net wat punten op. En een van die dingen, als we het hebben over was het vijftien jaar of langer of permanent, is dat er ook een berekening is gedaan natuurlijk op basis van welk budget wij beschikbaar moesten stellen. Dat had ook te maken met een bepaalde terugverdientijd van dat flexwoningen verhuurd konden worden. Daar zat ook een termijn aan vast.

De voorzitter: Maar ik ben vooral op zoek naar wat u als commissie nu wilt als vervolg. En dat kan een onderzoek zijn. Maar dan hoop ik dat u dat nu op tafel legt, want dan kunnen we dat als commissie besluiten. Of u kan zeggen nee, er is voldaan aan het agenderingsverzoek, we hebben voldoende informatie verzameld, we zetten er een punt achter.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, mag ik een voorstel doen?

De voorzitter: Zeker, mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Dat we daarop terugkomen. Dat we eerst even met degenen die met de flexwoningen bezig zijn geweest ons even beraden. En dat we daar binnen nu en een paar dagen op terugkomen. Of moet er nu echt een besluit genomen worden?

De voorzitter: Wat wel vaker voorkomt, is dat het dan op de Agendacommissie terugkomt en dat er daarop besloten wordt. Ik kijk even ook mevrouw Vermeulen aan daarover.

Mevrouw Vermeulen: Het is denk ik niet nodig om het agenderingsverzoek terug te sturen naar de Agendacommissie, want in alle gevallen moet er gewoon een nieuw proces worden opgestart. Bijvoorbeeld een agenderingsverzoek.

De voorzitter: Als u na deze commissie wil besluiten, dan moet u dat doen met een apart agenderingsverzoek via de Agendacommissie. Mevrouw Stolk, er zijn wat vragen over wat wilt u besluiten?

Mevrouw Stolk: En vraag je dat aan mij, wat we ... Waar het ons om gaat, is dat wij een besluit hebben genomen. En of dat goed genomen is of niet, we hebben een besluit genomen op basis van feiten. En ik wil weten van de commissie of wij op basis daarvan gewoon doorgaan met dit besluit. En ik weet even niet hoe ik hiermee om moet gaan als raad. Maar ik heb het gevoel dat we op verkeerde feiten een beslissing hebben genomen. En ik wil niet zeggen dat die beslissing dadelijk anders wordt. Maar ik wil het er wel over hebben, want het doet namelijk wat met de inwoners van je stad. En als inwoners van je stad zeggen, ik voel me niet gehoord, ik voel me niet gezien en ik voel me niet betrokken, vind ik als commissie, daar moet je iets mee. Want we zijn volksvertegenwoordigers.

De heer Van der Net: Voorzitter.

De voorzitter: Wat u daarmee kunt doen eventueel, is een oordeelsvormende commissie. Maar dan is de vraag, wat zijn politieke vragen? Ik heb meerdere opmerkingen gezien.

De heer Van der Net: Dan kom je daar weer op terecht.

De voorzitter: U heeft niet het woord. De heer Uysal heeft het woord.

De heer Uysal: Voorzitter, volgens mij hebben we voldaan aan het agenderingsverzoek. Dat was stand van zaken ophalen. We zijn in gesprek geweest met de bewoners en ook met de mensen die in de commissie zitten. We hebben ook een toelichting gekregen vanuit de organisatie, zoals dat wordt genoemd. Voor GroenLinks is het op dit moment een check voor het agenderingsverzoek. En daarmee kan het worden afgesloten. Mochten er partijen zijn die toch vinden dat er nader onderzoek gedaan moet worden of wat dan ook, dan staat het ze denk ik toch gewoon vrij om een nieuw proces in te leiden en een agenderingsverzoek in te dienen.

De voorzitter: De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, ik zou me daar in grote delen wel bij aan willen sluiten. Vooral om te voorkomen dat we een oordeelsvormende vergadering op basis van deze informatie gaan doen. En dat we met multi-interpretabele teksten zeggen, hier staat dit en daar staat dat. Volgens mij worden we daar niet heel veel wijzer van. Als een aantal partijen de behoefte hebben om dieper te graven naar een stukje juridische toetsing, dan kun je vervolgens daar met inderdaad een nieuwe agendering het inhoudelijke gesprek over hebben, om te voorkomen dat het een onduidelijkheid oplevert.

De voorzitter: De heer Katif.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Ik denk inderdaad, ik ben het met mijn collega De Heer eens, dat je over meer informatie moet beschikken voordat je überhaupt een beslissing kan nemen. En voldoen, zoals de heer Uysal zei, namelijk aan de agenda, zoals hij hier staat, het staat ook de commissie vrij om te agenderen of dat beeldvormend of wat dan ook ... Ik vind meer informatie en dan kun je pas praten.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik hoor het eventjes aan. En ik begrijp misschien wel waarom sommige mensen constant het hier weer op de tafel willen hebben. Ik wil toch wel even ... Ik dacht er eventjes aan, net ook aan de ambtenaren en dat mevrouw Stolk zo achter de mensen stond. Maar ik hoop dat mevrouw Stolk het toch ook wel met mij eens is dat wij ook achter de ambtenaren moeten staan die ook hier ernstig door geraakt zijn.

De voorzitter: Die discussie gaan we nu echt niet beginnen. Zeker niet doen.

Mevrouw Stolk: Maar ik word wel aangesproken. Ik ga daar wel op reageren. We hebben vanmiddag een presidiumvergadering gehad, dat we het niet op de man zouden spelen en we zouden het puur op de bal houden. Daar had u eigenlijk bij moeten zitten vanmiddag, mijnheer Van der Net.

De voorzitter: Wilt u via de voorzitter spreken?

Mevrouw Stolk: Via de voorzitter naar mijnheer Van der Net. Tegelijkertijd ... Nou ben ik even kwijt wat ik wilde zeggen. Over de ambtenaren. Ik heb alle waardering voor de ambtenaren die hier in dit gebouw zitten. Ik zou graag willen dat u uw woorden terugneemt en dat u ... Want u legt nu de woorden in de mond dat wij het niet voor de ambtenaren op zouden nemen. Dat vind ik een hele verkeerde en lelijke discussie, mijnheer Van der Net.

De voorzitter: Laten we die vooral niet voortzetten. De heer Van der Net heeft zijn punt gemaakt. U heeft uw punt gemaakt. Eenieder kan daar zijn eigen conclusies uit trekken. Maar we moeten ook conclusies trekken over het vervolg. Ik hoor wel geluiden dat er aan het agenderingsverzoek in ieder geval is voldaan. Dan kijk ik ook een beetje met een schuin oog naar mevrouw Koene. Die knikt. Dat kunnen we dan in ieder geval op die

manier afvinken. Dan hoor ik ook het geluid dat er nog even beraad plaats moet vinden om te besluiten over een eventueel vervolg. Dan wil ik toch voorstellen dat we het doen zoals is besproken. Dat we nu zeggen, er is voldoende informatie verzameld, er is voldaan aan het agenderingsverzoek. En als er nog een vervolg moet komen, dan gaat dat via een apart agenderingsverzoek via de Agendacommissie. Ik zie geknik. Dan doen we het op die manier. Dan wil ik u allemaal vragen om uw glazen en zo op te ruimen. En dan wil ik u ...

Mevrouw Pichel: Sorry, toch nog heel even.

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Even voor de goede orde. Want ik bedoel, mijn voorstel zou toch, wat ik net al zei, iets zijn dat er ... Ik vind ook, er moet geen oordeelsvorming komen hoor, want dit is nu klaar. Maar om wel ook even met elkaar te kijken van, komt er inderdaad een onderzoek? Want er is een enorme discrepantie van, wat stond er? En op basis van welke besluiten is er een beslissing genomen? En wat is er nu anders dan voorheen? En daar zit echt wel een verschil in. En als we dat later nog ergens in de lucht moeten gooien, dan heb ik liever nu dat we met de commissie bepalen, willen we dat uit de lucht hebben? Want uit de lucht is ook maar uit de lucht. En als dit goed te verklaren is, en de wethouder heeft net dingen heel netjes op een rijtje gezet, als we dat gewoon zouden kunnen bevestigen of niet bevestigen, wat het ook gaat worden, dan is het ook maar helder. Want anders blijft dat in de lucht zweven.

De voorzitter: Helder. Ik kijk even de commissie rond. Ik kan u niet het woord geven.

De heer Kuijper: Een belangrijk punt.

De voorzitter: Ik kan u niet het woord geven. U gaat het niet zeggen. U zet uw microfoon uit.

De heer Kuijper: Ik vraag jullie dan om zo even naar me toe te komen.

De voorzitter: Dat mag. Ik kijk rond of er steun is voor het verzoek van mevrouw Pichel?

De heer Van der Net: Kan het nog een keer worden herhaald dan, voorzitter.

De voorzitter: Het gaat om een onderzoek of een uiteenzetting van de begrippen die voor de besluitvorming zijn gehanteerd over flexwoning, tijdelijk, verplaatsbaar, et cetera en die nu worden gehanteerd, en of die overeenkomen. Dan geef ik het toch goed weer?

De heer Van der Net: Dat is prima. Maar wie gaat dat dan doen? Moet de griffie dat ... Even voor mijn info dan. Ik bedoel van, prima.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen.

Mevrouw Vermeulen: Ik kan me goed voorstellen dat u die vraag aan het college stelt. En zij kunnen dat via een jurist laten beantwoorden. Dat zijn interne juristen.

De voorzitter: Dan moet ik even naar rechts kijken of dat mogelijk is. De heer Burggraaf.

De heer Burggraaf: Voorzitter, volgens mij is deze vraag ook al gesteld. In artikel 39-vragen hebben we daar ook al een antwoord op gegeven. Dan zullen we hetzelfde herhalen van hetgeen wat we eerder al bij diverse technische vragen ook hebben beantwoord.

De voorzitter: Neemt u daar genoeg mee?

Mevrouw Pichel: Het punt, er is antwoord gegeven en er is verwezen naar inderdaad andere stukken of vragen die ook zijn ingediend door andere fracties. Maar er is nog steeds een onduidelijkheid van, was iedereen wel volledig op de hoogte van dat feit? En daar zijn de verschillen over. Dat horen we vanavond weer elke keer komen. Er werd vijftien jaar genoemd. Of is het wel permanent? Of worden ze weer weggehaald? Worden ze niet weggehaald? Daar is onduidelijkheid over. Als er geen onduidelijkheid over is bij de fracties, is dat ook goed natuurlijk. En als dat wordt opgehelderd, dan zijn we denk ik allemaal blij.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Het raadsvoorstel, als u dat leest, daar staat niets over vijftien jaar in. Ik geloof best wel dat daar misschien gesprekken ooit gevoerd zijn. Maar we hebben hier met zijn allen een stuk goedgekeurd waar dat niet in stond. Daar moeten we ook wel eerlijk zijn naar onszelf.

De voorzitter: Ik stel voor dat u ook dit onderzoek via een agenderingsverzoek doet. Want ik zie in deze commissie gewoon op dit moment geen steun. Dan zult u het misschien in samenwerking met mevrouw Stolk, in het vervolg ... Ik zie geknik. Dan gaan we het op die manier doen. Wilt u alstublieft uw flesjes en glazen opruimen? Ik dank u voor uw medewerking. Fijne avond.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 11 maart 2025.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

P.A.C.M. van der Velden